# ANALECTA
# POETICA
## *GRÆCA, LATINA.*

SIVE

Χρεωγωγία facilis, ſententioſa, monoſticha, hexametra, pentametra, ad mores & utramq; linguam; unáque ad ſyllabarum in utrâq; quantitatem.

*Ex veteribus Poëtis.*

*OR,*

## Capping in VERSES,
*Greeke* and *Latine.*

Being a collection of Verſes out of ancient Poëts; each of which is a compleat period; and either in it ſelfe, or proverbially, a morall ſentence.

Adjectæ ſunt

*GEMMÆ CICERONIANÆ:*

Voces ſcil. Phraſeolæque elegantiores, quæ hinc illinc in ſcriptis *Ciceronianis* lucent.

*Printed by* H. H. *for the Author.* 1643.

BODLEIANA

Literæ in fine versuum appositæ, Poëtarum, unde desumpti, notæ sunt, & Indices. Atque sic explicantur.

## POETÆ

| Latini. | Græci. |
|---|---|
| A. *Ausonius.* | α *Anthologia.* |
| B. *Boëtius.* | β *Bion.* |
| C. *Catullus.* | ε *Hesiodus.* |
| Cg. *Cor. Gallus.* | θ *Theognis.* |
| Cl. *Claudianus.* | μ. *Moschus.* |
| Ct. *Cato.* | ν *Musæus.* |
| E. *Ennius.* | ο *Homerus.* |
| H. *Horatius.* | ϖ *Pythagoras.* |
| I. *Juvenalis.* | ρ *Rhianus.* |
| L. *Lucanus.* | *Solon.* |
| Lr. *Lucretius.* | *Simonides.* |
| M. *Martialis.* | *Theocritus.* |
| Mn. *Manilius.* | *Phocylides.* |
| O. *Ovidius.* | ω *Orpheus.* |
| P. *Persius.* | |
| Pr. *Propertius.* | |
| Pt. *Pet: Arbiter.* | |
| R. *Rutilius.* | |
| S. *Sil. Italicus.* | |
| St. *P. Statius.* | |
| T. *Tibullus.* | |
| V. *Virgilius.* | |

BIBLIOTHECA BODLEIANA

# A.

A Jove principium Muſæ; Jovis omnia plena. V
A cane non magno ſæpe tenetur aper. O

Acer amor Deus eſt; fœtas domat ille leænas.
Adde, quod eſt ſenibus rerum prudentia major.
Addidit invalidæ robur facundia cauſæ. L
Adjuvat in bello pacatæ ramus olivæ. O
Admonui quoties, auro ne pollue famam. T
Ad populum phaleras, ego te intus, & in cute novi. P
Adveniet juſtum pugnæ, ne accerſite tempus. V
Adverſis etenim frangi non eſſe virorum. S
Æger enim traxi contagia corpore mentis. O
Æolus in clauſo ventorum carcere regnet. V
Æquârint Pylios cum tua fata dies: O
Æqua Venus, Teucris, Pallas iniqua fuit.
Æquo animo pœnam, qui meruere ferunt.
Æquo animóque capis ſecuram, ſtulte, quietem? Lr.
Æſtuat infelix anguſto limite mundi. I
Æſtuat occultis animus, ſempérque tacendis.
Ætatis cujuſque notandi ſunt tibi mores. M
Æternas quoniam pœnas in morte timendum. Lr.

Affluit incautis insidiosus amor. O
Agricolam laudat juris, legumque peritus. H
Ah! crudele genus, nec fidum fœmina nomen; } T
Ah! pereat, didicit fallere siqua virum. }
A Jove percussus non leve vulnus habet.
Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur. V
Alta Cleonæo quærenda est fama labore. A
Alterius non sit, qui suus esse potest. O
Alter rixatur de lanâ sæpe caprinâ. H
An dubium est habitare Deum sub pectore nostro? Mn.
An nescis longas regibus esse manus? O
Annus agit certâ lucida signa vice. T
Annus in apricis maturat collibus uvas.
An quisquam ingenuas etiam nunc suscipit artes? } O
Aut tenerum dotes carmen habere putat? }
An quisquam in mediis persolvit vota procellis? Pr
An semel est pœnam commeruisse parum? O
Ante fores stantem dubitas admittere famam? M
Antiquíque memor metuit sublimia casus. O
Apparet virtus, arguitúrque malis.
Arbitrii nostri non est, quid quisque loquatur. C
Arcanum demens detegit ebrietas. V
Arcanum neque tu scrutaberis ullius unquam. H
Ardua molimur, sed nulla nisi ardua vincunt. O
Ardua per præceps gloria, vadit iter.
Ardua quippe fides robustos exigit annos. L
Ardua res hæc est, opibus non tradere mores. M
Ardua sollicitis victoria quæritur armis. O
Aretina nimis ne spernas vasa monemus. M
Argento præferre caput, rebúsque salutem. I
Armáque in armatos sumere jura sinunt. O
Ars tua, Tiphy, jacet, si non sit in æquore fluctus.
Arte levis currus, arte regendus amor.
Artibus ingenuis quæsita est gloria multis?

Artibus

Artibus innumeris mens oppugnatur amantum.
Aſperitas odium, ſæváque bella movet.
Aſperius nihil eſt humili cum ſurgit in altum. Cl.
Aſpice uti cœlo modò ſol, modò luna miniſtret. Pr.
Aſpicis ut veniant ad candida tecta columbæ:
Accipiat nullas ſordida turris aves. O
Aſſiduæ multis odium peperere querelæ. Pr.
Aſſimilémque ſui longâ aſſuetudine fecit. O
Aſtutam vapido ſervas ſub pectore vulpem. P
At caret inſidiis hominum, quia mitis hirundo eſt. O
At nunc barbaria eſt grandis habere nihil.
At pulchrum eſt digito monſtrari, & dicier, Hic eſt. H
Atque animos molli contudit arte feros. O
Atque ipſa utilitas juſti propè mater & æqui eſt. O
Atqui nec divis homines componier æquum eſt. C
At ſimul intonuit, fugiunt; nec noſcitur ulli,
Agminibus comitum qui modò cinctus erat. O
At ſi tardus eris, errabis; tranſiet ætas. T
Attenuant vigiles corpus miſerabile curæ. O
At timor officio fungi vetat ipſe quieto.
At tu ne dubita, minuit vindicta dolorem.
At vindicta bonum vitâ jucundius ipſâ. P
Audaces fortuna juvat, timidóſque repellit. V
Audendum eſt, fortes adjuvat ipſe Deus. O
Augeſcunt aliæ gentes, aliæ minuuntur. Lr.
Auro pulſa fides, auro venalia jura;
Aurum lex ſequitur, mox ſine lege pudor. Pr.
Aurum omnes, victâ jam pietate, colunt.

## B.

BAcchus amat colles; Aquilonem & frigora taxi. V
Bacchus & adflictis requiem mortalibus adfert. T

Barba viros, hirtæque decent in corpore setæ. O
Bella gerant fortes; tu Pari semper ama.
Bellum sæpè parit ferus exitiale Cupido. V
Blanda patrum segnes facit indulgentia natos. O
Blanda truces animos fertur molliſſe voluptas.

## C.

CAndida pax homines, trux decet ira feras. O
Candor in hoc ævo res intermortua penè est.
Canescunt turpi tecta relicta situ.
Cantabit vacuus coram latrone viator. I
Carcere dicuntur clausi sperare salutem. O
Carmina jam moriens canit exequialia cycnus.
Carmina laudantur, sed munera magna petuntur.
Carmina proveniunt animo deducta sereno.
Carmina quam tribuunt, fama perennis erit.
Carmina secessum scribentis & otia quærunt.
Carmine fit vivax virtus, expérsque sepulchri.
Carpite de plenis pendentes vitibus uvas.
Casta placent superis, purâ cum veste venite. T
Causa jubet melior superos sperare secundos. L
Causa patrocinio non bona major erit. O
Cedamus; leve fit, quod benè fertur onus.
Cedant carminibus reges, regúmque triumphi: }
Cedat & auriferi ripa beata Tagi. }
Cede repugnanti; cedendo victor abibis. O
Cedit amor rebus; res age, tutus eris.
Cernis ut ignavum corrumpant otia corpus.
Certa quidem finis vitæ mortalibus adstat. Lr.
Certè difficile est abscondere pectoris æstus. Cg.
Certè plus animi debet inesse viris. O
Clodius accusat mœchos; Catilina Cethegos. P

Cœlum,

Cælum, non animum mutant, qui trans mare currunt. H
Cognatum, fratrémque cave, fidúmque ſodalem. O
Compedibus Venerem, vinclis aſtringe Lyæum. V
Confugit interdum templi violator ad aram. O
Conſule queis ætas longa magiſtra fuit.
Contemnunt ſpinam, cum cecidere roſæ.
Conteritur ferrum, ſilices tenuantur ab uſu.
Continuis vexata madet vindemia nimbis. M
Contrahe de multis, grandis acervus erit. O
Contrectata diu crimina crimen habent. Cg.
Contudit ingenium patientia longa malorùm. O
Conveniens homini eſt hominem ſervare voluptas.
Corpora debentur ſtructis exanguia buſtis.
Corpora magnanimo ſatis eſt proſtrâſſe leoni.
Crede mihi, miſeris cœleſtia numina parcunt.
Crede mihi miſeros prudentia prima relinquit.
Credite ; credenti nulla procella nocet.
Creſcit amor nummi quantum ipſa pecunia creſcit. I
Creverunt & opes, & opum furioſa cupido. O
Cui placet alterius, ſua nimirum eſt odio ſors. H
Cum culpent alios, nemo ſine crimine vivit. Cr.
Cum feriant unum, non unum fulmina terrent. O
Cùm fortuna manet, vultum ſervatis amici ;
Cum cecidit, turpi vertitis ora fugâ.
Cùm fortuna fidem quærat, vix invenit uſquam. Mn.
Cùm tua pervideas oculis mala lippus inunctis,
Cur in amicorum vitiis tam cernis acutum ? H
Cuncta poteſt igitur tacito pede lapſa vetuſtas. O
Cunctáque fortuna rimam faciente dehiſcunt.
Cuncta trahit ſecum, vertítque volubile tempus. Cg.
Cura ducum fuerant olim, regúmque poëtæ. O
Cura quoque interdum nullâ medicabilis arte.
Curia pauperibus clauſa eſt, dat cenſus honores.
Cur neſcire pudens pravè, quàm diſcere malo? H

Cur opus affectas, ambitiose, novum ? O

## D.

Danda est hellebori multo pars maxima avaris. H
Dantur opes nullis nunc, nisi divitibus. M
Da requiem, requietus ager benè credita reddit. O
Dat veniam corvis, vexat censura columbas. I
Dedecus est semper sumere, nilque dare. M
Delectant etiam castas præconia formæ. O
Denique cœlesti sumus omnes semine oriundi. Lr.
Desine fata Deûm flecti sperare precando. V
Dicite Pierides, non omnia possumus omnes.
Dicite Pontifices, in sacro quid facit aurum ? P
Differ; habent parvæ commoda magna moræ. O
Difficile est fateor; sed tendit in ardua virtus.
Difficile est tristi fingere mente jocum. T
Dilige jure bonos, & miserescе malis. B
Diligitur nemo, nisi cui fortuna secunda est. O
Dimidium facti qui bene cœpit, habet.
Discе bonas artes, moneo, Romana juventus. L
Discite quàm parvo liceat producere vitam.
Discite justitiam moniti, & non temnere divos. V
Diversos diversa juvant, non remorante die. Cg.
Divitiæ grandes homini sunt vivere parcè. Lr.
Divitis ad manes nil feret umbra suos. O
Ducunt instabiles sidera certa rates. T
Dulcis inexpertis cultura potentis amici. H
Dum desunt hostes, desit quoque causa triumphi. O
Dum furor in cursu est, currenti cede furori.
Dum licet, & spirent flamina, navis eat.
Dum licet, injusto subtrahe colla jugo. Pr.
Dummodò sit dives, barbarus ille placet. O

Dum

Dum novus eſt, cœpto potiùs pugnemus amori
Dum ſpectant læſos oculi, læduntur & ipſi.
Dum vires annique ſinunt, tolerate labores.
Dum vitant ſtulti vitia, in contraria currunt. H
Dura tamen molli ſaxa cavantur aquâ.
Durate, & rebus voſmet ſervate ſecundis. V
Durius in terris nihil eſt quod vivat amante.

## E.

EBrietas ut vera nocet, ſic ficta juvabit. O
Ecce patrem nati perimunt, natóſque parentes. Mn.
Effodiuntur opes irritamenta malorum.
Effugit hybernas demiſſa antenna procellas.
Effugiunt ſtructos nomen, honóſque rogos.
Eheu! quàm levibus pereunt ingentia cauſis? Cl.
Elevat aſſiduos copia longa viros. Pr.
Eminet indicio prodita flamma ſuo. O
Enervant animos cytharæ, cantúſque lyræque,
Et vox, & numeris brachia mota ſuis.
Enumerat miles vulnera, paſtor oves. Pr.
Ergo ne pietas ſit victa cupidine ventris? O
Ergo ſollicitæ tu cauſa pecunia vitæ es. Pr.
Eripit interdum, modò dat medicina ſalutem. O
Errat, & in nullâ ſede moratur amor. pr.
Errat, qui finem veſani quærit amoris.
Eſſe bonam facile eſt, ubi quod vetat eſſe, remotum eſt. O
Eſſe ſolent magno damna minora bono.
Eſt aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas.
Eſt aliquid fatale malum per verba levare.
Eſt aliquid patriis vicinum finibus eſſe.
Eſt Deus. Ignavis precibus fortuna repugnat.
Eſt Deus in nobis, agitante caleſcimus illo.

Eſt Deus in nobis, ſunt & commercia cœli.
Eſt etiam miſeris pietas, & in hoſte probatur.
Eſt etiam placuiſſe ſibi quæcunque voluptas.
Eſte procul lites, & amaræ prœlia linguæ.
Eſt inter Tanaim quiddam, ſocerúmque Viſelli.
Eſt merito pietas homini tutiſſima virtus. V
Eſt mihi ſupplicii cauſa fuiſſe piam. O
Eſt modus in rebus, ſunt certi denique fines. H
Eſtque Dei ſedes niſi terra, & pontus, & aer, } L
Et cœlum, & virtus? Superos quid quærimus ultra? }
Eſtque pati pœnam, quàm meruiſſe minus. O
Eſtque pudicitiæ rara & concordia formæ. I
Eſt aliquid prodire tenus, ſi non datur ultra. H
Eſt quoque cunctarum novitas gratiſſima rerum. O
Eſt virtus placidis abſtinuiſſe bonis.
Et celer admiſſis labitur annus equis.
Et certam præſens vix habet hora fidem.
Et cum poſſideant plurima, plura petunt.
Et data non apto tempore vina nocent.
Et dominum mundi flectere vota ſolent.
Et faciles motus mens generoſa capit.
Et fœcunda facit pectora laudis amor.
Et fugit interea, fugit irreparabile tempus. V
Et fugiunt, freno non remorante, dies. O
Et genus, & virtus, niſi cum re vilior algâ eſt. H
Et lachrimæ proſunt, lachrimis adamanta movebis. O
Et Lapithas bello perdis, Iacche, gravi. V
Et majeſtatem res data dantis habet. O
Et mea nunc pœnas impia lingua luit. T
Et memorem famam, qui bene geſſit, habet. O
Et metus ille foras præceps Acherontis agendus. Lr.
Et mihi res, non me rebus ſubmittere conor. H
Et minimæ vires frangere quaſſa valent.
Et miſeros cum re conſiliúmque fugit.

Et

Et neglecta solent incendia sumere vires. H
Et non sentitur sedulitate labor. O
Et nunquam queruli causa doloris abest.
Et pace & bello cunctis stat terminus ævi. S
Et potis es vitio nigrum præfigere Theta. P
Et pudor, & probitas, & metus omnis abest. V
Et pueri nasum Rhinocerotis habent. M
Et quâcunque potes dote placere, place. O
Et quamcunque viam dederit fortuna sequamur. V
Et quibus in solo vivendi causa palato est. I
Et quis non causas mille doloris habet? O
Et redit in nihilum, quod fuit ante nihil.
Et regum magnæ despiciantur opes. T
Et rerum dominus nil cupiendo fui. Cg.
Et res non semper, spes mihi semper adest. O
Et ruit in vetitum damni secura libido. Cl.
Et semel emissum volat irreparabile verbum. H
Et sua plus justo carmina quisque probat. O
Et subito casu, quæ valuere ruunt.
Et tibi, crede mihi, tempora veris erunt!
Et tibi jam venient cani, formose, capilli.
Eventus varios res nova semper habet. Cg.
Excitat auditor studium, laudatáque virtus. O
Exemplúmque Dei, quisque est in imagine parvâ. Mn.
Exiguum colito, laudato ingentia rura. V
Eximia est virtus præstare silentia rebus. O
Expertus dico, nemo est in amore fidelis. Pr.
Expletur lachrymis, egeritúrque dolor. O
Ex tacito vultu scire futura licet.

## F.

FAc monitis fugias otia prima meis. O

Fœcundi calices quem non fecere disertum ? H
Fœdera mortales, ne sævo rumpite ferro. S
Fallit enim vitium specie virtutis & umbrâ. O
Fallitur augurio spes bona sæpe suo.
Fama est fictilibus cœnâsse Agathoclea regem. A
Fama malum, quo non aliud velocius ullum. V
Fastidire tamen noli, Ruffine, minores. M
Fastus inest pulchris, sequitúrque superbia formam. O
Fata regunt orbem, certâ stant omnia lege. Mn.
Felix, qui patitur, quæ numerare potest. O
Felix, qui potuit rerum cognoscere causas. V
Felix, qui propriis ævum transegit in arvis. Cl.
Fer cœco auxilium, & fessis da surgere rebus. S
Ferreus assiduo consumitur annulus usu. O
Fervet avaritiâ, miserâque cupidine pectus. H
Fervida vicino flamma vapore nocet. O
Filius ante diem patrios inquirit in annos.
Fine coli modico forma virilis amat.
Flamma recens parvâ sparsa resedit aquâ.
Flamma rogi flammas finiet una meas.
Flebile principium melior fortuna secuta est. O
Flectitur iratus, voce rogante, Deus.
Flumina magna vides parvis de fontibus orta.
Forma bonum fragile est, quantúmq; accedit ad annos
Fit minor, & spacio carpitur ipsa suo. }
Formæ non ullam fata dedere moram. T
Fortiáque adversis opponite pectora rebus. H
Fortiter ille facit, qui miser esse potest. M
Fortuna arbitriis tempus dispensat ubique. O
Fortuna omnipotens, & inductabile fatum. V
Frangit, & attollit vires in milite causa. Pr.
Fraus absit, vacuas cædis habete manus. O
Fructibus assiduis lassa senescit humus.

## G.

GAudia, florentéſque manu ſcidit Atropos annos. *Sr.*
Gaudia principium noſtri ſunt ſæpe doloris. *O*
Grandæváque negant ducere aratra boves. *Pr.*
Grandibus accedunt tempore damna malis. *O*
Grata ſuperveniet, quæ non ſperabitur hora. *H*
Gratia fallacis prætoris vicerit urnam. *I*
Gratia pro rebus meritò debetur inemptis. *O*
Gratia ab officio, quod mora tardat, abeſt.
Gratior eſt pulchro veniens è corpore virtus.
Gratiùs ex ipſo fonte bibuntur aquæ.
Gutta cavat lapidem; conſumitur annulus uſu.
Gutta cavat lapidem non vi, ſed ſæpe cadendo.

## H.

HAud ullas portabis opes Acherontis ad undas. *Pr.*
Hectora donavit Priamo prece motus Achilles. *O*
Hectora quis nôſſet, felix ſi Troja fuiſſet?
Hei mei! non multum carmen honoris habet.
Heu male nunc artes miſeras hæc ſecula tractant! *T*
Heu mihi quod nullis amor eſt medicabilis herbis! *O*
Heu nihil invitis quenquam fas fidere divis! *V*
Heu quàm difficile eſt crimen non prodere vultu? *O*
Heu quantum miſero pœnæ mens conſcia donat! *L*
Hoc peperit miſero garrula lingua malum. *T*
Horáque non ulli ſimilis producitur horæ. *Mn.*

## I.

| | |
|---|---|
| IAm magis atque magis præceps agit omnia fatum. | *L* |
| Jam veniet tacito curva ſenecta pede. | *O* |
| Ibimus, Immenſis urnam quatit Æacus umbris. | *St.* |
| Jejunus ſtomachus rarò vulgaria temnit. | *H* |
| Iliacos intra muros peccatur, & extra. | |
| Ille crucem ſceleris precium tulit, hic diadema. | *Iu.* |
| Ille dolet verè, qui ſine teſte dolet. | *M.* |
| Ille ſapit, quiſquis, Poſthume, vixit heri. | |
| Illud, quod medium eſt, atque inter utrunq; probatur. | *M* |
| Imminet exitio vir conjugis, illa mariti. | *O* |
| Imperat, aut ſervit collecta pecunia cuique. | *H* |
| Impia ſub dulci melle venena latent. | *O* |
| Implentur numeris deteriora ſuis. | |
| Improba Cecropias offendit pica querelas. | *M* |
| Improbe amor, quid non mortalia pectora cogis? | *V* |
| Improbius nihil eſt, hîc Charopine, gulâ. | *M* |
| In cauſâ facili cuivis licet eſſe diſerto. | *O* |
| Incipe, ſi qua animo virtus, & conſere dextram. | *V* |
| In culpâ eſt animus, qui ſe non effugit unquam. | *H* |
| Incutiant aliena tibi peccata pudorem. | *H* |
| Indelibatas cuncta ſequuntur opes. | *O* |
| Induet infelix arma coacta dolor. | |
| Infelix lolium, & ſteriles dominantur avenæ. | *V* |
| Inferior matrona ſuo ſit, Priſce, marito. | *M* |
| Infragilémque animum, qua potes, uſque tene. | *O* |
| Ingenii ſtimulos ſubdere fama ſolet. | |
| Ingenium quondam fuerat pretioſius auro. | |
| Ingenium magni livor detrectat Homeri. | |
| Injiciétque manus formæ damnoſa ſenectus. | |
| In populo ſcelus eſt, & abundant cuncta furore. | *Mn.* |
| In precio precium nunc eſt, dat cenſus honores. | *O* |

In quibus est virtus, muliebrem tollite luctum. H
Inquinat egregios adjuncta superbia mores. Cl.
Insani sapiens nomen ferat, æquus iniqui. H
Insequere, & voti postmodò compos eris. O
Intempestivè qui monet, ille nocet.
Intempestivos igitur compesce furores.
Interdum doctâ plus valet arte malum.
Interdum lachrymæ pondera vocis habent.
Interdum vulgus rectum videt, aſt ubi peccat. H
Interest multum Davúſne loquatur, an heros. H
Interit assiduâ vomer aduncus humo. O
Inter utrumque volat dubius victoria pennis.
Intolerabilius nihil est, quam fœmina dives. I
Intrat amor mentes usu, dediscitur usu. O
Invidiam placare paras virtute relictâ. H
Invidiam quod habet, non solet esse diu. Pr.
Invidus alterius rebus macrescit opimis. H
In vitium ducit culpæ fuga, si caret arte.
Invitum qui servat, idem facit occidenti.
Invocat iratos & sibi quisque Deos. O
Ipsa quidem virtus sibimet pulcherrima merces. S
Ipsa quoque assiduo labuntur tempora motu. O
Ipsa vices natura subit, variátque recursus. L
Ipse alimenta sibi maxima præbet amor. Pr.
Ipse jubet mortis te meminisse Deus. M
Irus & est subitò, qui modò Crœsus erat. O
Ista decens facies longis vitiabitur annis.
Judice me, fraus est concessa repellere fraudem.
Judicibus lites, aurigæ somnia currus. Cl.
Jupiter est quodcunque vides, quocunque moveris. L.
Jura inventa metu injusti fateare necesse est. H
Jura senes nôrint, & quid liceátque, nefásque. O
Jure venit cultos ad sibi quisque Deos.
Jurgia, præcipuè vino stimulata, caveto.

Jussa

Jussa time, neu præceptis parere recusa. V

## L.

LAbitur occultè, fallítque volubilis ætas. O
Lacte, mero veteres usi narrantur & herbis.
Lætius est quoties magno sibi constet honestum. L
Lætus sorte tuâ vives sapienter, Aristi. H
Laudamus veteres, sed nostris utimur annis. O
Laudatas ostentat avis Junonia pennas.
Laudat venales, qui vult extrudere, merces. H
Lene fluit Nilus, sed cunctis amnibus extat. Cl.
Lenis alit flammas, grandior aura necat. O
Leniter, ex merito quicquid patiare, ferendum.
Libertatis amor, miserum quid decipis orbem? L
Lis est cum formâ magna pudicitiæ. O
Lite fugant nuptæque viros, nuptásque mariti.
Littore quot conchæ, tot sunt in amore dolores.
Livor iners vitium, mores non exit in altos.
Longa dies homini docuit parere leones; } T
Longa dies molli saxa peredit aquâ. }
Longa mora est nobis omnis, quæ gaudia differt. O
Longiùs aut propiùs mors sua quemque manet. Pr.
Loripedem rectus derideat, Æthiopem albus. I
Luce sacrâ requiescat humus, requiescat arator. T
Lucra petens habili tauros adjungit aratro.
Ludit in humanis divina potentia rebus. O
Ludus enim genuit trepidum certamen & iram. H
Luxuriæ nimium libera facta via est. Pr.
Luxuriant animi rebus plerúmque secundis. O

M.

## M.

| | |
|---|---|
| MActe novâ virtute puer, sic itur ad astra. | V |
| Magna fuit quondam capitis reverentia cani. | O |
| Magna repente ruunt, summa cadunt subitò. | Cl. |
| Magna tamen spes est in bonitate Dei. | C |
| Magnum iter ascendo; sed dat mihi gloria vires. | Pr. |
| Majus opus mores composuisse suos. | |
| Mane piger stertis? surge, inquit avaritia, Eja. | P |
| Marmora Mæonii vincunt monumenta libelli. | V |
| Maxima pars hominum morbo jactatur eodem. | H |
| Maxima quæque domus servis est plena superbis. | I |
| Membra reformidant mollem quoque saucia tactum. | O |
| Ménsque pati durum sustinet ægra nihil. | |
| Metiri se quemque suo modulo, & pede verum est. | |
| Militat omnis amans, & habet sua castra Cupido. | |
| Mille mali species, mille salutis erunt. | |
| Mille modis lethi miseros mors una fatigat. | St. |
| Mistáque cum veris passim commenta vagantur. | O |
| Mitius est lasso digitum supponere mento, / Mergere quàm liquidis ora natantis aquis. | |
| Mitto, quod certum est, & inevitabile fatum. | Mn. |
| Mobile mutatur semper cum principe vulgus. | Cl. |
| Mobilis & varia est fermè natura malorum. | O |
| Mors etiam saxis, nominibúsque venit. | A |
| Mórsque minus pœnæ, quàm mora mortis habet. | O |
| Morum, quos fecit, præmia doctor habet. | |
| Multa cadunt inter calicem, supremáque labra. | V |
| Multa miser timeo, quia feci multa protervè. | O |
| Multa rogant utenda dari; data reddere nolunt. | H |
| Multum in amore fides, multum constantia prodest. | Pr. |
| Munera, crede mihi, placant hominésque Deósque. | |
| Munera sunt author quæ pretiosa facit. | |

Mutat enim mundi naturam totius ætas. *Lr.*

## N.

NAm fortuna suâ tempora lege gerit. *T*
Nam melius duo defendunt retinacula navem. *Pr.*
Nam mora dat vires, teneras mora percoquit uvas. *O*
Nam neque decipitur ratio, nec decipit unquam. *Mn.*
Namque in amore suo semper sua maxima cuique. *Pr.*
Nam quod emis possis dicere jure tuum. *M*
Nam tua res agitur paries cum proximus ardet. *H*
Nascentes morimur finisque ab origine pendet. *Mn.*
Naturæ sequitur semina quisque suæ. *Pr.*
Naturam expellas furcâ licet, usque recurret. *H*
Navita de ventis, de terris narrat arator.
Nec cito desisto, nec temere incipio. *Pr.*
Nec devitari lethum pote, quin obeamus. *Lr.*
Nec fera tempestas toto tamen errat in anno. *O*
Nec fore perpetuam sperat sibi numinis iram.
Nec me regna juvant, nec Lydius aurifer amnis. *T*
Nec mihi mors gravis est posituro morte dolores. *O*
Nec minor est virtus, quàm quærere, parta tueri.
Nec mors humano subjacet arbitrio. *Cg.*
Nec quæ præteriit hora redire potest. *O*
Nec quæ præteriit rursum revocabitur unda.
Nec semper feriet quodcunque minabitur arcus. *H*
Nec semper violæ, nec semper lilia florent. *O*
Nec sibi, sed toti genitum se credere mundo. *L*
Nec sic de nihilo fulminis ira cadit. *Pr.*
Nec tamen indignum sit vobis cura placendi. *O*
Nec tardo venit curva senecta pede. *T*
Nec te pœniteat duros subjisse labores.
Nec tibi regnandi veniat tam dira libido. *V*

Nec

Nec tua laudabis ſtudia, aut aliena reprendes. H
Nec Veneris, nec tu vini capiaris amore. V
Nec verò terræ ferre omnes omnia poſſunt.
Neglectis urenda filix innaſcitur agris. H
Nemo adeò ferus eſt, ut non mitescere poſſit.
Nempe dat, & quodcunque libet fortuna rapítque. O
Nempe inamaresçunt epulæ ſine fine petitæ. H
Ne pereant turpi pectora noſtra ſitu. O
Neſcia mens hominis fati, ſortíſque futuræ. V
Neu pete tranſcriptos homini tranſcendere fines. Cl.
Nil niſi turpe juvat, curæ eſt ſua cuique voluptas. O
Nil nocet admiſſo ſubdere calcar equo.
Nil opus eſt bello; veniam pacémque rogamus.
Nil prodeſt, quod non lædere poſſit idem.
Nil ſatis eſt, inquit; tanti, quantum ipſe habeas, fis. H
Nitimur in vetitum ſemper, cupimúſque negata. O
Nocte latent mendæ, vitióque ignoſcitur omni.
Nomen amicitiæ barbara corda movet.
Nomen amicitiæ, nomen inane fides.
Nomen in æternum paucis mens ignea donat. S
Non benè cœleſtes impia dextra colit. O
Non benè cum ſociis regna Venúſque manent.
Non benè conducti vendunt perjuria teſtes.
Non bove mactato cœleſtia numina gaudent.
Non cuivis homini contingit adire Corinthum. H
Non datur ad Muſas currere lata via. Pr.
Non eadem eſt ratio curare, & cernere morbos. O
Non eſt certa fides, quam non injuria verſat. Pr.
Non eſt, crede mihi, ſapientis dicere, vivam. M
Non eſt in medico ſemper relevetur ut æger. O
Non faciunt molles ad fera tela manus.
Non habet eventus ſordida præda bonos.
Non habet officium Lucifer omnis idem.
Non ignara mali miſeris ſuccurrere diſco. V

Non metuunt leges, ſed cedit viribus æquum. O
Non naſci eſſe bonum, natum aut citò morte potiri. A
Non omnes arbuſta juvant, humiléſque myricæ. V
Non opibus mentes hominum, curæve levantur. T
Non poteris vultus effugere ipſe tuos. O
Non ſemper fluidis adopertus nubibus æther. L
Non vacat exiguis rebus adeſſe Jovi. O
Non venit ex molli vivida fama toro. A
Nos quoque floruimus, ſed erat flos ille caducus. O
Noviſtine locum potiorem rure beato? H
Nox, & amor, vinúmque nihil moderabile ſuadent. O
Nube ſolet pulſâ candidus ire dies.
Nudus ad infernas, ſtulta, vehere rates. Pr.
Nulla dies adeò eſt auſtralibus humida nimbis,
Non intermiſſis ut fluat imber aquis. } O
Nulla fides unquam miſeros elegit amicos. L
Nulláque res majus tempore robur habet. O
Nulla quidem de morte hominis cunctatio longa eſt. I
Nulla ſalus bello, pacem te poſcimus omnes. V
Nullum numen abeſt, ſi ſit prudentia; ſed te
Nos facimus, fortuna, Deam, cœlóque locamus. } I
Nullus ad amiſſas ibit amicus opes. O
Nunquam aliud natura, aliud ſapientia dicit. I
Nunquam te fallant animi ſub vulpe latentes. H
Nutritur vento, vento reſtringuitur ignis. O

## O.

OBſequium tigréſque domat, timidóſque leones. O
Occidit miſeros crambe repetita magiſtros. I
Ocia corpus alunt; animus quoque paſcitur illis. O
Ocia divitiis Arabum liberrima muto. H
Ocia ſi tollas, periere Cupidinis arcus. O

O curas

O curas hominum! quantum eſt in rebus inane? P
Oderunt hilarem triſtes, triſtéſque jocoſi. O
Oderunt peccare boni virtutis amore. H
Oderunt peccare mali formidine pœnæ.
Odimus accipitrem, quia vivit ſemper in armis. O
Odimus immodicos, experto credite, faſtus.
Oedipodioniæ quid ſunt niſi nomina Thebæ?
O formoſe puer, nimium ne crede colori. V
O mihi præteritos referat ſi Jupiter annos!
O miſeras hominum mentes, ô pectora cæca! Lr.
O miſeri, quorum gaudia crimen habent! Cg.
Omnem crede diem tibi diluxiſſe ſupremam. H
Omne ſolum forti patria eſt, ut piſcibus æquor. O
Omne ſupervacuum pleno de pectore manat. H
Omne trahit ſecum Cæſaris ira malum. O
Omne tulit punctum, qui miſcuit utile dulci. H
Omnia ab infuſo numerantur amica Falerno. M
Omnia conando docilis ſolertia vincit. Mn.
Omnia poſt obitum fingit majora vetuſtas. Pr.
Omnia nam triſti tempora felle madent. T
Omnia non pariter rebus ſunt omnibus aptæ. Pr.
Omnia perverſæ poterunt corrumpere mentes. O
Omnia principiis, inquit, ineſſe ſolent.
Omnia ſub leges mors vocat atra ſuas.
Omnia ſunt hominum tenui pendentia filo.
Omnia vincit amor, & nos cedamus amori. V
O nullis tutum credere blanditiis! Pr.
Opprime, dum nova ſunt, ſubiti mala ſemina morbi. O
Optat ephippia bos piger, optat arare caballus. H
Optima non ullo cauſa tuente perit. O
Optima prima ferè manibus rapiuntur avaris.
Orandum eſt, ut ſit mens ſana in corpore ſano. I
O rector Lybiæ, vigili ſtant bella magiſtro. S
Ortus cuncta ſuos repetunt, matrémque requirunt. O

O ſolâ

O solâ fortes garrulitate senes! Cg.
Ossa vides regum vacuis exhausta medullis. I

## P.

PAnditur ad nullas janua nigra preces. Pr.
Par ætas animos conciliare solet. Cg.
Parcere subjectis, & debellare superbos. V
Parcite paucorum diffundere crimen in omnes. O
Parcite quassatæ solvere membra ratis.
Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus. H
Parva necat morsu spacioſum vipera taurum. O
Pascitur in vivis livor, post fata quiescit.
Passibus ambiguis fortuna volubilis errat. —
Pauper enim non est, cui rerum suppetit usus. H
Pauperiem modico semper contentus amavi. Cg.
Pax ades, & toto mitis in orbe mane. O
Pax aluit vites, & succos condidit uvæ. T
Pax Cererem nutrit, pacis alumna Ceres. O
Pectoribus mores tot sunt, quot in orbe figuræ.
Percontatorem fugito, nam garrulus idem est. H
Perge, decet; forsan miseros meliora sequentur. V
Pierides, pueri, doctos & amate poëtas. T
Placato possim non miser esse Deo. O
Placatur donis Jupiter ipse datis.
Ploratur lachrymis amissa pecunia veris. I
Pluma tegit volucres, ovibus sua lana decori est. O
Plurima sunt semper deteriora bonis.
Pluris opes nunc sunt, quam prisci temporis annis.
Plus valet humanis viribus ira Dei.
Pœna potest demi, culpa perennis erit.
Pœnituit multos vanæ, sterilisque cathedræ. I
Pollicitis dives quilibet esse potest. O

Præda

Præda feras acies cinxit discordibus armis. T
Principibus placuisse viris non ultima laus est. H
Prodiga non sentit pereuntem fœmina censum. I
Prona venit cupidis in sua vota fides. O
Pro vitio virtus crimina sæpe tulit.
Proximus à tectis ignis defenditur ægrè.
Publica virtutis per mala facta via est.
Pugna suum finem, cum jacet hostis, habet.

## Q.

QUæcunque ex merito spes venit, æqua venit. O
Quæ dos matronis pulcherrima? vita pudica. A
Quælibet extinctos injuria suscitat ignes. O
Quælibet iratis arma dat ipse dolor
Quæ nimis apparent retia, vitat avis:
Quæ nocuere, sequor: fugio quæ profore credam. H
Quæ præbet latas arbor spatiantibus umbras,
Quo posita est primo tempore, virga fuit. O
Quæ venit ex tuto, minùs est accepta voluptas.
Quæ venit indignè pœna, dolenda venit.
Quæ virtus, & quanta (boni!) sit vivere parvo? H
Quale sit id quod amas, celeri circumspice mente. O
Qualiacunque voles Judæi somnia vendent.
Quam jacet, infirmæ venere ubi fata senectæ,
Qui prior Eleo est carcere missus equus? T
Quamlibet infirmas adjuvat ira manus. O
Quàm malè inæquales veniunt ad aratra juvenci?
Quàm miser est, qui fert asperiora fide?
Quantum etenim distent à morte silentia vitæ? S
Quantum sola noces animis illapsa voluptas?
Quare, si sapis, oblatas ne defere messes. Pr.
Quas dederis, solas semper habebis opes. M

Quas

Quas geritis veſtes ſordida lana fuit. O
Quas homini noviſſe datum eſt, pax optima rerum. S
Quemquam poſſe putas mores narrâſſet futuros? M
Quem ſua culpa premit, deceptus omitte tueri. H
Quem taurum metuis, vitulum mulcere ſolebas. O
Quicquid delirant reges, plectuntur Achivi. H
Quicquid erit, ſuperanda omnis fortuna ferendo eſt. V
Quicquid habet ortus, finem timet; ibimus omnes. St.
Quicquid ſub terra eſt in apricum proferat ætas. H
Qui Curios ſimulant, & Bacchanalia vivunt. I
Qui dabit, ille tibi magno ſit major Homero? O
Quid de quoque viro, & cui dicas, ſæpè caveto. H
Quid faciant leges, ubi ſola pecunia regnat? Pt.
Quid meruere boves, animal ſine fraude, dolóque? O
Quid mihi divitiæ? quarum ſi dempſeris uſum,
Quamvis largus opum, ſemper egenus ero. } Cg.
Quid non longa dies, quid non conſumitis anni? M
Quid Pandioniæ reſtant niſi nomen Athenæ? O
Quid prudentis opus? cùm poſſet, nolle nocere;
Quid ſtulti proprium? non poſſe, & velle nocere. } A
Qui metuens vivit, liber mihi non erit unquam. H
Qui non eſt hodiè, cras minùs aptus erit. O
Qui rex eſt, regem, Maxime, non habeat. M
Quis dives? qui nil cupiet; quis pauper? avarus. A
Quis fuit horrendos primus qui protulit enſes?
Quàm ferus, atque ferè ferreus ille fuit? } T
Quis furor eſt atram bellis accerſere mortem?
Quis furor eſt cenſus corpore ferre ſuos? O
Quis metus aut pudor eſt unquam properantis avari? I
Quiſquam igitur liber? ſapiens, ſibíque imperioſus. L
Quiſquis habet nummos, ſecurâ naviget aurâ. Pt.
Quiſquis ubique habitat, Maxime, nuſquam habitat. M
Qui ſua metitur pondera, ferre poteſt.
Quod caret alternâ requie durabile non eſt; O

Quod

Quod decuit reges, cur mihi turpe putem ?
Quò Deus, & quò dura vocat fortuna, ſequamur. V
Quod latet, ignotum eſt ; ignoti nulla cupido. O
Quod licet, ingratum eſt ; quod non licet, acriùs urit.
Quódque parùm novit, nemo docere poteſt.
Quódque potes vitium corporis abde tui.
Quod ſatis eſt, cui contingit ; nihil amplius optet. H
Quod ſequitur, fugio ; quod fugit, ipſe ſequor. O
Quod tegitur, majus creditur eſſe malum. M
Quò fortuna magis ſævit, magis ipſe reſiſtes. O
Quò mihi fortuna ſi non conceditur uti. H
Quò non ars penetrat? diſcunt lachrymare decenter. O
Quò plus ſunt potæ, plus ſitiuntur aquæ.
Quóque magis tegitur, tanto magis æſtuat ignis.
Quo quiſque eſt major, magis eſt placabilis ira.
Quos credis fidos, effuge ; tutus eris.

## R.

RAra fides hominum ; quia multi multa loquuntur. Cl.
Rara quidem eſt virtus, quam non fortuna gubernat. O
Rebus in anguſtis facile eſt contemnere vitam. M
Reddite depoſitum ; pietas ſua fœdera ſervet. O
Regia, crede mihi, res eſt ſuccurrere lapſis.
Regis ad exemplum totus componitur orbis. Cl.
Regna tenent fortes manibus, pedibúſque fugaces. O
Res eſt ſolliciti plena timoris amor.
Reſpice quid moneant leges, quid curia mandet. I
Reſpue quod non es, tollat ſua munera cerdo. P
Ridetur, chordâ qui ſemper oberrat eâdem. H
Romæ Tybur amo ventoſus, Tybure Romam!
Rumor, ut eſt velox, agitatis pervolat alis. O
Rure ego viventem, tu dicis in urbe beatum. H

Ruſſus

Rurſus amor patriæ ratione valentior omni. O

## S.

SAcculus è cœlo deſcendit, γνῶθι σεαυτον. I
Sæpè Jovis telo quercus adusta viret. O
Sæpè manus itidem Bacchus ad arma vocat. V
Sæpè perit ventis obruta cymba ſuis. O
Sæpè ſolent auro multa ſubeſſe mala. T
Sæpè tacens odii ſemina vultus habet. O
Sæpè tulit laſſis ſuccus amarus opem.
Sæpè venit magno fœnore tardus amor. Pr.
Sæpiùs incautæ nocuit victoria turbæ. Cl.
Sæva quid in placidis ſaxa vereris aquis? O
Sævit amor belli, ſcelerati inſania belli. V
Scilicet à ſpeculi ſumuntur imagine faſtus. O
Scilicet eſt aliquid cum ſævis vivere ventis.
Scilicet eſt cupidus ſtudiorum quiſque ſuorum.
Scilicet exiguis prodeſt annoſa vetuſtas.
Scilicet ingenium placida mollitur ab arte.
Scilicet inſano nemo in amore videt. Pr.
Scilicet interdum miſcentur triſtia lætis. O
Scilicet in vulgus manant exempla regentum. Cl.
Scinditur incertum ſtudia in contraria vulgus. V
Scire mori ſors prima vitis, ſed proxima cogi. L
Scire ſuos fines matrona & fœmina debet. M
Scire tuum nihil eſt, niſi te ſcire hoc ſciat alter. P
Scire volunt omnes, mercedem ſolvere nemo. I
Scriptorum chorus omnis amat nemus, & fugit urbes. H
Sed current albúſque dies, horæque ſerenæ. S
Sed domini mores Cæſarianus habet. M
Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. V
Sed minor eſt acri laudis amore dolor. O

Sed

Sed mora tuta brevis; lenteſcunt tempore curæ.
Sed nimium properas, & adhuc tua meſſis in herba eſt.
Sed nos in vitium credula turba ſumus. O
Sed nunquam dederis ſpacioſum tempus in iram;
Sæpè ſimultates ira morata facit.
Sed peccaturo obſiſtat tibi filius infans. I
Sed præcedenti ſpectatur mantica tergo. H
Sed quæ non proſunt ſingula, multa juvant. O
Sed quò fata trahunt, virtus ſecura ſequetur. L
Sed rigidum jus eſt, & inevitabile mortis. O
Sed ſatis eſt orâſſe Jovem, qui donat & aufert. H
Sed ſolet interdum fieri placabile numen. O
Sed taciti fecere tamen convicia vultus.
Sed tamen ut fuſo taurorum ſanguine centum;
Sic capitur minimo thuris honore Deus.
Segniùs irritant animos demiſſa per aurem. H
Semper avarus eget; certum voto pete finem.
Semper habe Pyladen aliquem, qui curet Oreſtem. O
Semper in aſſiduo motu res quæque geruntur. Lr.
Semper in augendâ feſtinat, & obruitur, re. H
Senſum à cœleſti demiſſum traximus arce. I
Sera nimis vita eſt craſtina, vive hodie, M
Sera tamen tacitis pœna venit pedibus. T
Seriùs aut citiùs ſedem properamus ad unam. O
Serviet æternùm, qui parvo neſciet uti. M
Sic feſtinanti ſemper locupletior obſtet.
Sic ne perdiderit, non ceſſat perdere luſor. O
Si damnoſa ſenem juvat alea, ludit & hæres. I
Si fas eſt, omnes pariter pereatis avari. Pr.
Si fortuna volet, fies de conſule rhetor;
Si volet hæc eadem, fies de rhetore conſul. I
Si malè rem gerere, inſani; contrà benè, ſani eſt. H
Simia quàm ſimilis, turpiſſima beſtia nobis? E
Si natura negat, facit indignàtio verſum. I

Singula quid referam? nil non mortale tenemus. O
Singula de nobis anni prædantur euntes. H
Singula quæque locum teneant sortita decenter.
Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras. O
Sint Mecœnates, non deerunt, Flacce, Marones. M
Si qua metu dempto casta est, ea denique casta est. O
Si qua venit serò, magna ruina venit. Pr.
Si qua voles aptè nubere, nube pari. O
Si quid amas, nec vis; facias contagia vites.
Si rota defuerit, tu pede carpe viam.
Si tamen horteris fortiùs ibit equus.
Sit benè conveniens, & sine labe toga.
Sit piger ad pœnas princeps, ad præmia velox.
Sit procul omne nefas, ut ameris, amabilis esto.
Si valeant homines, ars tua, Phœbe, jacet.
Solus amor morbi non amat artificem. Pr.
Solus & artifices qui facit usus erit. O
Sperne voluptates; nocet empta dolore voluptas. H
Spes bona sollicito victa timore cadit. O
Spes etiam validâ solatur compede vinctum. T
Squalida desertis rubigo infertur arattis. C
Stratus humi palmes viduas desiderat ulmos. I
Stulta videt Janus, quæ post sua terga geruntur. O
Stulte, quid est somnus, gelidæ nisi mortis imago?
Stultitiáne errat, nihilum distabit, an irâ. H
Stultorum incurata pudor malus ulcera celat.
Sub quâ nunc recubas arbore, virga fuit. O
Sufficit, & longum probitas perdurat in ævum.
Summa petit livor; perflant altissima venti;
Summa petunt dextrâ fulmina missa Jovis. L
Summum, Brute, nefas bellum civile fatemur. I
Summum crede nefas animam præferre pudori. Pr.
Sunt aliquid Manes, letum non omnia finit. A
Sunt etiam Musis sua ludicra mista Camœnis?

Sunt

Sunt quibus in celeres gloria nata pedes. Pr.
Sunt qui non habeant; est qui non curat habere. H
Sunt qui in fortunæ jam casibus omnia ponunt. I
Syncerum est nisi vas, quodcunque infundis acescit. H

## T.

TAbida consumit ferrum, lapidémque vetustas. O
Tales ergo cibi, qualis domus, atque supellex. I
Tantalus in mediâ garrulus aret aquâ. O
Tantùm nè noceas, dum vis prodesse videri.
Tarda solet magnis rebus inesse fides.
Tecum habita, & nôris quàm sit tibi curta supellex. P
Temperie cœli corpúsque, animúsque juvatur. O
Tempora labuntur, tacitísque senescimus annis.
Tempore difficiles veniunt ad aratra juvenci;
Tempore lenta pati fræna docentur equi.
Tempore Pœnorum compescitur ira leonum.
Tempore ruricolæ patiens fit taurus aratri.
Tempus & in canas producit semen aristas.
Tempus in agrorum cultu consumere dulce est.
Tempus, ut extentis tumeat, facit uva racemis.
Tendimus huc omnes; metam properamus ad unam.
Terra malos homines nunc educat, atque pusillos. P
Tolle moras, semper nocuit differre paratis. L
Tollere nodosam nescit medicina podagram;
Tranquillas etiam naufragus horret aquas. O
Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres. V
Tu major, tibi me est æquum parêre, Menalca.
Tu nè cede malis, sed contra audentior ito.
Tu nihil admittes in te formidine pœnæ.
Tu nihil invitâ facies, dicésve Minervâ. H
Tu quoque fac timeas, & quæ tibi læta videntur. O

Tu quoque formida nimiùm ſublimia ſemper.
Turba tremens ſequitur fortunam ſemper, & odit. I
Tu rectè vivis, ſi curas eſſe quod audis. H
Turpe duci totam ſomno conſumere noctem. S
Turpe jacens mulier multo madefacta Lyæo. O
Turpe laborantem deſeruiſſe ratem.
Turpe putas abici, quia ſit miſerandus, amicum.
Turpe reos emptâ miſeros defendere linguâ.
Turpe referre pedem, nec paſſu ſtare tenaci.
Turpe ſenex miles, turpe ſenilis amor.
Turpe ſequi caſum, & fortunæ cedere amicum.
Turpe vir & mulier juncti modò, protinus hoſtes.
Turpis amor ſurdis auribus eſſe ſolet.
Turpis Romano Belgicus ore color.
Turpiùs ejicitur, quàm non admittitur hoſpes.
Tuta frequénſque via eſt, per amici fallere nomen; T
Tuta frequénſque licet ſit via, crimen habet. S

## V.

VAnáque ſollicitis incitat umbra metam. O
Vaticinor, moneóque; locum date ſacra ferenti.
Velle ſuum cuique eſt, nec voto vivitur uno. P
Venator ſequitur fugientia, capta relinquit. O
Venit enim properata malis inopina ſenectus. B
Venit poſt multos una ſerena dies. T
Venturæ memores, jam nunc eſtote ſenectæ. O
Verba movent iras non circumſpecta Deorum;
Verba puellarum foliis leviora caducis.
Verbáque prævisam rem non invita ſequentur. H
Vergentem ſequitur mollior aura diem. R
Verſatur celeri ſors levis orbe rotæ. T
Verſus amor nullum noviț habere modum. Pr

Veſtra

Veſtra ſine auxilio fugiunt bona, carpite florem.
Vicinúmque pecus grandius uber habet.
Vicit victorem candida forma virum. Pr.
Victáque pugnaci jura ſub enſe cadunt. O
Victor cum victis pariter miſcebitur umbris. Prs
Victrix cauſa Deo placuit, ſed victa Catoni. L
Vidi ego jactatas motâ face creſcere flammas. O
Vidi crudeles dantem Salmonea pœnas. V
Vile ſolum Sparte eſt, altæ cecidere ruinæ. O
Vilia ſunt nobis quæcunque prioribus annis.
Vilius argentum eſt auro, virtutibus aurum. H
Vina parant animos, faciúntque caloribus aptos. O
Vincat honor luxum, pietas ſuccedat amori. Cg.
Vince animos irámque tuam, qui cætera vincis. O
Vino forma perit, vino corrumpitur ætas; } Pr.
Vino ſæpè ſuum neſcit amica virum. }
Virtus eſt medium vitiorum, & utrinque reductum. H
Vitáque mancipio nulli datur, omnibus uſu. Lr.
Vive tibi, & longè nomina magna fuge. O
Vive tibi, quantúmque potes præluſtria vita.
Vive velut rapto, fugitiváque gaudia carpe.
Vivitur ex rapto; non hoſpes ab hoſpite tutus.
Vivitur ingenio; cætera mortis erunt. V
Ulmus amat vites; vitis non deſerit ulmum. O
Una ſalus victis nullam ſperare ſalutem. V
Unde habeas, quærit nemo; ſed oportet habere. I
Unicuique dedit vitium natura creato. Pr.
Unus Pellæo juveni non ſufficit orbis: I
Unuſquiſque ſuâ noverit ire viâ. Pr.
Vos cinis exiguus, gelidæque jacebitis umbræ. O
Uſque adeò miſerum eſt civili vincere bello. L
Ut corpus redimas, ferrum patieris & ignes. } O
Ut valeas animo, quicquam tolerare negabis? }
Ut deſint vires, tamen eſt laudanda voluntas,

Utendum est ætate, cito pede labitur ætas.
Ut fragilis glacies interit ira morâ.
Utile propositum est sævas extinguere flammas.
Utilis interdum est ipsis injuria passis.
Ut nemo in sese tentat descendere, nemo! P
Ut sit lenta, tamen certè magna ira Deorum; I
Ut veniant gemmæ totus transibitur orbis. Mn.
Ut Venus enervat vires, sic copia Bacchi. V
Uvâque conspectâ livorem ducit ab uvâ. I
Vulgus amicitias utilitate probat. O
Vulneribus didicit miles habere metum. Pr.

## X.

XAnthe, retrò propera; versæque recurrite lymphæ. O

# A.

Ἄγλαὰ Μουσάων δῶρα λοσεφάνων. θ
Ἀγεῦ χειτονέοντ' ἀποχρο, μήδ' ἂν ἐφίβης.
Ἀγεῦυς, ἢ πόλιας σοφίη ἢ νῆα κυβερνᾷ.
Ἀθάνατοι πρῶτα παλαιοτέρας ἀνθρώπους. ο
Ἀθανάτοις ἀγαθὸν ἢ ἐναίσιμα δῶρα διδῶναι. ο
Ἀιδεῖαζ ὦ φίλος, φάγειν τ' ὀλεσήνορας ὄρκους. θ
Ἀιχρὸν τοι μεδύοντα παρ' ἀνδράσι νήφυσ' ἐῆι.
Ἀιχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύυσι μένη.
Ἀεὶ γὰ τὸ πλέον συγέεις, ἰσότητ' ὦ χαίρεις. ω
Αἰ-ψα γὰ κακότητ βεβοτὶ καταγηράσκουσιν. ε
Ἀεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἀτηισι παλαίει.
Ἀλλ' ἵπποις ἐμβαλλε ταυυπερύγεσι χαλινὸς.
Ἀλλ' αἰδεῖο, φέεισε θεὸς, ἰκέται ὦ τοι εἰμέν. ο
Ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα. ε
Ἀλλὰ τοι ἀλλότειον κῆδ' ἐφημέειον.
Ἀλλ' ἀπὸ οἰκείων βιότων φαγέοις ἀνύβριστος. φ
Ἀλλὰ γνῶθι μὴν ὡς ἅπανέειν πέφρωται ἅπασι. τ
Ἀλλὰ τὰ δ' ἐκτελέειν ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἠμέρη, ἄλλοτε μήτηρ ε
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς γ' ἐπιδευέα φωτῶν. τ
Ἀμφότερσι χλῶπες, ἢ δεξάμενος, ἢ ὁ κλέψας.
Ἀνδρ' ἀγαθὸν πενίη παντων δάμνησι μαλιστα θ
Ἀνδρὸς τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος.
Ἀνθρώπων δ' ἄλεκτος ὅπῃ χθονὶ γίγνεται ἰδεῖν.
Ἀνθρώπους πίνωται, ὅπως κ' ὀπίορκον ὀμόσσῃ. ο
Ἀνδρὸς δ' ἐύρκεα ἧκεν μετόπιθεν ἀμείνων. ε
Ἄνδρα γὰ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάζει. υ
Ἀνὴρ ἦλ μεσσῶν παύτας ἔστισε κελεύω.

Ἀπειλὰ,

# A.

SPlendida Musarum dona violis coronatarum.
Ab agro vicini abstine, neque transeas.
Agros, urbes sapientia & naves gubernat.
Immortales honorant ætate provectiores homines.
Immortalibus bonum est decentia dona dare.
Reverere amicos, fugeque pernicioſum viris jusjurandum.
Turpe sanè est ebrium apud viros sobrios esse.
Turpe verò si sobrius apud ebrios maneat.
Semper enim quod nimiũ est odisti, æquitate autẽ gaudes.
Mox enim in afflictione mortales consenescunt.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctat.
Quin equis injice velocibus frœna.
Sed verere, optime Deos; supplices enim tibi sumus.
Alias multa habebis, alias pauciora.
Sed sanè alienus dolor diem unum durat tantum.
Sed de propriis facultatibus edas, expers contumeliæ.
Sed scias quòd mori fato decretum est omnibus.
Verùm ea tracta, quæ te postea non molestent.
Interdum noverca dies est, interdum mater.
Alio enim alium statuit Deus indigere viro.
Utrique fures sunt, & qui recipit, & qui furatur.
Virum bonum paupertas omnium domat maximè.
Viri cor minuitur magnam injuriam passi.
Hominum autem inculpatus super terram est nullus.
Homines puniunt (Erinnyes) quicunq; perjuriũ juraverit.
Viri autem justi generatio in posteris erit præstantior.
Virum enim varius consiliis Amor sagittis domat.
Vir qui omnes Musarum movit habenas.

Ἀπενία, Διόφαντε, μάνα ταῖς τέχναις ἐχείρει. τ
Ἀρχεῖαις παρεῦσι, κὴ ἀλλοτρίων ἀπέχεις. φ
Ἀρχιγενέθλᾳ, ἀρχὴ πάντων, πάντων τε τελευτή. ω

Ἀρχόμῳ φείδε πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃς.
Ἀρχόμῳον τὸ κακὸν κόπτειν ἕλκος τ' ἀκέσαις. β
Ἀστα δ' ἕπειτ' ἔσαι ταῦτα θεοῖσι μέλει. φ
Ἀσεγον εἰς ὄϊκον δέξαι, κὴ τυφλὸν ὁδήγει. θ
Ἀπερὸς γὸ τοι λάβερος ἀνὴρ τελέθει.
Αὐπίχ' ὑφὸ κίφαλῆς γῆρος ὑφοκρέμαται. τ
Αὐτὸς δ' ἐυαγέοιμι, κὴ ἐυαγέεσιν ἀδοιμι.
Αὐτοὶ ϝ φθείρειν μεγάλῃ πόλιν ἀφραδίῃσιν, σ
Ἀσοὶ βέλονται χρήμασι πειθόμῳοι. ο
Αὐτοὶ γὸ σφετέρῃσιν ἀπαθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ἀφθονοι ἐρανίδαι κὴ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν φ
Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι θεὸς χρείουσας ἀνυφείζειν. ε

## Β.

Βελδὺς δὴς κὴ χρὶς, ὅ τοι κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ. θ
Βελὴ δ' εἰς ἀγαθὸν κὴ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

## Γ.

Γλῶσσ' νῦν ἐχέμῳ· χρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν. φ

Γνοίης χ' ὅσον ὄνων χρέσσονες ἡμίονοι. θ
Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ δνητοῖσι διδοῦσιν ἀείσην.

Γνώμης δ' ἐσθὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἐν γε ἑαυτῷ.

Γνώμαι

Paupertas, oh Diophante, sola excitat artes.
Esto contentus præsentibus, & ab alienis abstine.
Principium-generationis, principium omnium, omniúmque finis.
Incipiens parcè cunctis utere, ne tandem egeas.
Incipiens malum præcide, & ulcus curato.
Quæ verò post erunt, hæc diis curæ erunt.
Exulem in domum excipe, & cœcum duc.
Nocuus enim profectò præceps vir est.
Confestim super caput senectus pendet.
Ipse verò sanctè agam, & sanctè agentibus placeam.
Ipsi autem evertere celebrem urbem stoliditate?
Cives volunt pecuniis dediti.
Ipsi enim, quòd se cibis-&-poculis ingurgitâssent, perierunt.
Sine invidia dii etiam inter se vivunt.
Imprudens verò quicunque velit cum potentioribus contendere.

## B.

Consulta bis, & ter, quodcunque tibi in mentem venerit.
Consilium verò in bonum, & mentem probam ducit.

## Γ.

Linguæ mentem adhibe, arcanúmque verbum in pectore contine.
Cognoveris quanto asinis præstantiores sint muli.
Mentem, Cyrne, Dii immortales mortalibus dant optimam.
Consilio verò nil melius vir habet in seipso.

Nôsse

Γνῶναι χὸ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.
Γοργῶ ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βεστολογῶ Ἀρηϊ.

## Δ.

Δαιμόνιοι, τὶ ϗ κέρδος ὁ μυελὸς ἔνδοθι χρυσός. τ
Δεῦρο παλαισμοσυνὴν πειρήσω, ἔπι μεγαίρω. ο
Δειλὸς δ' ἓν ἕρδοντι ματαιοτάτη χάρις ὀξύς. θ
Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον.

Δρῆσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἰωὺσα δ' οὐκ ἀνύσας.
Δώτῃ μὲ τις ἔδωκεν· ἀδώτῃ δ' ὅτις ἔδωκεν. ε
Δὼς ἀγαθὴ, ἁρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα,
Δωεῖσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωιέεσσι.

## Ε.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν. θ
Εἰ ποτὲ βαλδύσαιμι φίλῳ κακὸν, αὐτὸς ἔχοιμι.
Εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοὶ, δίς τόσον αὐτὸς ἔχοι.
Εἰθ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς, καὶ ἀέργος.
Εἰς θεὸς ὅστις σοφὸς, δυνατὸς θ' ἅμα, καὶ πολύολβος. φ
Εἰ γὰρ ἔσεις μαχάρεσσιν ἴσος, ἐν ἂν πόλος ἔσω.
Εἰ δέ τις ὑ δεδάηκε τέχνῃ, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
Εἰσίζε δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον, ἄθρυπτον. π
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσας.
Εἷς δ' ἓς μυτοχυὴς· ἑνὸς ἕκγονα πάντα τέτυκται. ω
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηθ' ἑπ' ἀρωγῇ. ο
Ἑιλε δὲ πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιὴ.
Ἐι μαλακὸς καρτερὸς ἔσσι, θεὸς σε σοὶ τόγ' ἔδωκε.
Ἐισὼς παντοίης τε δύλης, καὶ μήδεα πυκνά.
Ἐκ μοιρᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι. τ

Ἐλπὶς

Nôsse enim difficile est modum, quando bona adsunt,
Gorgonis habens oculos, & homicidæ Martis.

Δ.

Miseri! quid prodest immensum in arca aurum?
Huc age, me tentet Palæstrâ, nihil curo.
Improbis verò benefacienti vanissima gratia est.
Opinio quidem hominibus malum magnum *est*, experientia autem optimum.
Faciens non feci, perfecique non perficiens.
Datori quidem aliquis dat; non danti verò nemo dat.
Donatio bona, rapina verò mala, atque lethifera.
Doricè verò licet [supple λαλεῖν, loqui] Dorienſibus.

E.

Verisimile est malum virum, malè jura administrare.
Si unquam consulam amico malum, ipse habeam.
Si verò aliquid ille mihi, bis tantum ipse habeat.
Utinam sis rerum turpium nec patiens, nec faciens.
Unus Deus est sapiens, potens simul, & omnifariam dives.
Nam si discordia inter Deos esset, non consisteret cœlum.
Si verò quis non didicit artem, fodiat ligone.
Assuesce victum habere purum, non delicatum.
Quòd si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
Unus est per se genitus: ex eo uno omnia nata sunt.
Communiter utrisque judicate, non ad auxilium.
Cepit *illum* purpurea mors, & violenta parca.
Si valdè robustus sis, Deus tibi hoc dedit.
Qui novit omnes dolos & consilia versuta.
A musis illustris fama venit hominibus.

Spes

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι. θ
Ἐλπὶς δ' ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν.
Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν· ἀνέλπιστοι δ' ἀπόντες. τ
Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἔστι. θ
Ἐν μὲν συστῆσαι ἀνὴρ πεπυμένος ἴσον.
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀρνειοί τε. ε
Ἐργάζευ, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς. φ
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος ἀεργίη δ' τ' ὄνειδος. ε
Ἐσθλ' ἀμοργεύοντες, κακὰ δ' ἕρδοντι βυασσόμενοι. ο

Ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λωΐτον, ἢ τὸ κακόν. θ
Ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα. φ
Ἔστωσαν ὁμόπτεροι ἐπίλυδες καὶ πολῖται.
Ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κακεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ὑπὸ κῆρας ἄλαλκε. θ
Εὐδαίμων εἶμι, καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι.
Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν ὑμαρὲς ὄστιν. }
Εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον, ἀργαλέον. }

Εὐσεβέων ὦκὺ θεὸς ἐλπίδα τερσομενέτω.
Εὐεπίην ἀσκεῖν ἧπιος μάλα πάντας ὀνήσει. φ

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ὑποδῦναι. ε

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα, δυσσεβέων δ' ἄρ'.
Εὐνομίᾳ δ' ἔυκοσμα καὶ ἄρπια πάντ' ὑποφαίνει. σ
Ἐχθαίρω δ' γυναῖκα θρασύστομον, ἄνδρα τε μάργον. θ

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν, καὶ δυσμενῆ ἐξαπαπῆσαι.

Spes & periculum inter homines sunt similia.
Spes sola hominibus dea bona est.
Spes in vivis ; desperati autem mortui.
In justitiâ autem omnis virtus inest.
Inter sodales vir prudens esto.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi, & opulenti.
Labora, laboribus ut ex propriis vivas.
Labor verò nullum dedecus ; sed ignavia dedecus est.
Felicia illi optantes, mala autem mentibus profunda cogitabant.
Bonum verò foras egressum, melius est quàm malum.
Sit communis omnis vita, & concordia omnia.
Sint pari in honore advenæ cum civibus.
Est in vita omne opus, si laborare volueris.
Bonus autem rursus ille est, qui benè monenti paruerit.
Precantem me audi ; mala autem fata repelle.
Beatus sim, & diis charus immortalibus.
Benè quidem constitutum virum malè constituere facile est.
Bene verò constituere malè constitutum difficile.
Pius existens erga Deos spem expectet.
Facundiam exerce, quæ magno omnibus erit emolumento.
Rectâ quidem mensurâ à vicino mutuum accipe, rectâque redde.
Benè verò animadversionem immortalium deorum observato.
Piorum liberis bona *eveniunt* ; impiorum verò non.
Æquitas verò modestiam, & omnia recta parit.
Odi verò mulierem circumcursantem, virúmque procacem.
Inimicum quidem difficile est, ac malevolum decipere.

## Ζ.

Ζεὺς γὰρ τοι τὸ πάλαι τον ἐπῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ. θ
Ζεὺς Ζφίσι θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε κεφνίων. ο

Ζεὺς μοι ἅμ' ἑ φίλων δοίη πίσιν, οἱ με φιλεῦσι.

Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ, διὰ γὰρ ἅπαντα. ο

Ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φυσιμύῳ. θ

## Η.

Ἤβη κὴ νεότης ἐπικωφίζει νόον ἀνδρὸς.
Ἡ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοοι πελόμεθα. ε
Ἦ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται. θ
Ἡ δ' ἀρετὴ τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄειραν.
Ἡδη ναῦ αἰδῶς μὴ ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν.
Ἡδὺς ἀγανόφρων κυκλήσκεται ἐν πολίταις. φ
Ἡ ἑ κακὴ βελὴ τὸ βελόμενα κακίζη. ε
Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα, κὴ ἄνθεα γίνεται ὥρη. ο
Ἡμεῖς τοι πατέρων μεγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶ).

Ἦν σὺ κακῶς δικάσης, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. φ
Ἦν γὰ ἀποκλείνῃς ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνει.
Ἠνίοχον γνώμην ἔσας κατύπερθεν ἀείσῃ. ω
Ἡ πολλὴ ἑ ψευδὴ θεὸς ἀμέτερος ἔλκει ἔρωτας. φ
Ἡ φιλοξεινοσυνὴ μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
Ἠὼς γὰ τ' ἔργοιο τεὸν τίω ἀπομείρεται αἶσαν.
Ἠὼς τοι φοφέρει μὲν ὀδὸν, φοφέρει ἑ κὴ ἔργα. ε

Θ.

Z.

Jupiter enim fanè libram inclinat aliâs alii.
Jupiter ipsis immmensam opulentiam largitus est Saturnius.
Jupiter mihi amicorum det remunerationem, qui me amant.
Jupiter bonúmque malúmque tribuit; potest enim facere omnia.
Quæramus ulceri remedia nascenti.

H.

Pubertas & juventus allevant mentem virili.
Profectò omnes animis erramus.
Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatur.
Virtus verò præmium inter homines optimum.
Jam nunc pudor quidem inter homines perit.
Voluptas vir prudens vocabitur inter cives.
Malum verò consilium consultori pessimum.
Venerunt continuò quot folia & flores sunt veris.
Nos majoribus nostris multo præstantiores esse gloriamur.
Si tu malè judicaveris, Deus te postea judicabit.
Nam etiamsi hostem occideris, manum tuam polluis;
Aurigam rationem statuas in summo loco optimam.
Nimius autem luxus ad immodicos trahit amores.
Avaritia mater est universæ malitiæ.
Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
Aurora tibi promovet quidem viam, promovétque laborem.

Θ.

Θᾶπον ποιήσει μέλι κἀνθαρὸς, ἢ γάλα κώνωψ. α
Θαρσεῖν χρὴ, φίλε Βαπὲ, τάχ' ἄυειον ἔσετ' ἀμείνον. τ
Θεσσδόμε τείχευς ἔρκ☉ ἐρυμνότερον. α
Θεοὶ ὄ κ' σφέτερον παντα τελοῦσι νόον. θ
Θρέψαι κ' λυκιδεὶς, θρέψαι κωὰς, ὡς τυ φάγωντι. τ

I.

Ἰητρὸς γὸ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταξι☉ ἄλλων. ο
Ἰητὴρ παντων, Ἀσκλήπιε, δέσποτα, παιὰν. ω
Ἰθεῖα γνώμη σὺν θεσιν ἐμπεφύη. θ
Ἴξετ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωοῖσι μετείω. ο
Ἴσμεν ἀλυμπόνδε διός ποτε χαλκοβατὲς δῶ. ι
Ἴσον κ' πείρειν πόντου ἀλὸς πολιῆς. ι
Ἴσως γὰρ παντες ποικίλ' ὀπιζόμεθα.
Ἰχνε νόον, γλώσσῃ ὄ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω.

Ἴσος ἐνυαλίῳ κορυθαίκι πολεμίζειν. ε
Ἰσω τᾶθ', ὅπ νῶϊν ἀνήκις☉ χόλ☉ ἔσται.

K.

Καὶ ἕταρος ὃ μὴ κασιγνήτοιο χρειῶν. ο
Κάλλιστον τὸ δικαιότατον, λῶστον δ' ὑγιαίνειν. θ

Καὶ γὰρ τοι πλέτον μὴ ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν.
Καὶ μὴ φῶ ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχειμι νόον.
Καὶ δάκνομαι ψυχὴν, κ' δίχα θυμὸν ἔχω.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, κ' τέκτονι τέκτων. ζ ε
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, κ' ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Καδδιώαμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Καὶ δώσω ὅς κεν δῷ, κ' μὴ δώσω ὅς κεν μὴ δῷ.
Καὶ φεύγει φιλέοντα, κ' ὃ φιλέοντα διώκει.

Καὶ

Θ.

Citiùs faciet mel ſcarabæus, aut lac muſca.
Fidere oportet, chare Batte; forſitan cras melius erit.
A Diis conſtructo muro vallum firmius. [de Hectore.]
Dii verò ſecundum ſuam omnia perficiunt mentem.
Nutrito & catulos lupi, nutrito canes, ut te comedant.

I.

Medicus vir multis præferendus aliis.
Medice omnium, Æſculapi, domine, Pæan.
Recta ſententia pectoribus *ejus* ineſt.
Invadet dolor animum, quamdiu vivis interero.
Eamus in cœlum, Jovis ad æream domum.
Perinde eſt ac ſeminare pontum maris albi.
Æquè enim omnes varia ſcimus.
Refrœna mentem; linguam verò ſemper ſuavitas ſequatur.
Similis Marti impetuoſo bellatori.
Scias hoc, quòd ira nos inſanabilis teneat.

K.

Et ſocius non quidem fratre inferior.
Pulcherrimum eſt quod juſtiſſimum, optimum verò eſt valere.
Etenim divitias quidem habere bonos par eſt.
Et cum bonis bonam habeam mentem.
Et mordeor mentem, & dupliciter animum habeo.
Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber.
Et mendicus mendico invidet, & cantor cantori.
Pro virili autem ſacra facito immortalibus diis.
Et da ei qui dederit, neque da *ei* qui non dederit.
Et fugit amantem, & non amantem ſectatur.

Καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ὄζει, καὶ ὁ χόρτος αὐτὸ μαραίνει.
Καὶ τὸ ἴον καλὸν ὄζειν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ.
Καὶ κάλλος καλὸν ὄζει τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.
Καὶ χόλος, ὅστ' ἐρέθηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι. ο
Καὶ γὰ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονες εἰσι γυναῖκες. κ
Κάλλος γὰ φείπυσον ἀμωμήτοιο γυναικός.
Κεῖνος γ' ἄφρων ὄζει, νόος βεβλαμμένος ἐσθλῶ. θ
Κιβδήλε δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον ἐδέν.
Κοινὰ πάθη πάντων· ἁ βίος τροχός, ἄστατος ὄλβος. φ

Κραιπνὸν τοι σοφίη γίγνεται ἐυτροπίης. θ
Κείνειν ἐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βεβοῦσι. β
Κύρν', ἀγαθὸς μὲ ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί. θ
Κύρν', ἔμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ἐκ ἔδ' ὑπαλύξαι.
Κύρνε, φίλον ἢ φίλε ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.
Κωφὸν ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος.

Λ.

Λαὸξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε ἢ κέντρῳ· θ
Λαθόμβ' ἢ ἄρα πάντες ὅτι θνητοὶ γνώμεθα. β
Λαὸς τοι καὶ πῦρ, καὶ ὕδωρ ἀκατάσχετα πάντα. φ

Λάθικὸν τὸ κεῖνον ὄζει, μαραίνεται ἀνίκα πίπτῃ. θ
Λιμὸς γὰ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.

Μ.

Μαρτυρέην ἥδιστ' φεύγειν, τὰ δίκαι' ἀγορεύειν. φ
Μέτρα νέμειν τὰ δίκαια· καλὸν δ' ὀπὶ μέτρον ἅπασι.
Μείζων μὲ φόρτος, μείζον δ' ὀπὶ κέρδεϊ κέρδος.

Μέτρα

Et roſa pulchra eſt ; & tempus eam marcidam reddit ;
Et viola pulchra eſt in vere, & ſtatim ſeneſcit ;
Et forma pulchra eſt puerilis ; ſed brevi vivit.
Et ira, quæ cogit prudentem licet ſævire.
Nam ob pulchritudinem invidæ ſunt fœminæ.
Pulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ.
Ille ſanè amens eſt, mente privatus bonâ.
Fucato verò viro cognitu difficilius nihil eſt.
Communes caſus omnium ; vita trochus, inſtabilis felicitas.
Celeris *mutatio* quidem ſapientia eſt morum.
Judicare non decet divina opera mortales.
Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum ſemper.
Cyrne, tamen, quod fatum eſt pati, non licet effugere.
Cyrne, amicum autem amico facile eſt decipere.
Garrulo homini tacere graviſſimum onus eſt.

A.

Calcibus inſulta populo fatuo, percutéque ſtimulo.
Obliti ſanè omnes *ſumus*, quod mortales naſcimur.
Populus, igniſque, & aqua ſunt omnia ejuſmodi, ut non poſſint contineri.
Candidum eſt lilium ; tabeſcit verò cum decidit.
Fames namque perpetuò ignavo comes eſt viro.

M.

Falſum fugito teſtimonium, & juſta dic.
Menſuras tribue juſtas, bonus quia modus in omnibus.
Majus quidem onus, majus verò lucrum ad lucrum [ſubjoctum, erit.]

Mediocritatem

Μέτρα φυλάσσεσθαι. καιρὸς δ' ἐστὶ πᾶσιν ἄριστος.
Μὴ μ' ἔπεστιν μῦθον τερπνὸν, νόον δ' ἔχε, καὶ φρένας ἄλλη.

Μηδεὶς ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι.
Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
Μήτ' ἀρετὴν εὐχε, Πολυπαίδη, ἔξοχον εἶναι.
Μὴ ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ σφαλέσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσαις.
Μηδὲν ἄγαν ἀστεύειν· καιρὸς δ' ὅπι πᾶσιν ἄριστος.
Μηδενὸς ἀνθρώπων κακίας δόκει εἶναι ἑταῖρος.
Μεδέ σε νικάτω κέρδος, ὅτ' αἰσχρὸν ἔοι.
Μὴ με δίδασκ'· ἔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.
Μὴ ποτ' ἐπαινέσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς.
Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος· ἀλλὰ καὶ ἔργῳ.
Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα.
Μήτε δόλῳ ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ ἐξ ὁσίων διοτεύειν.
Μὴ βίᾳ πενίαν, ἀδίκως μή κεῖνε σεσῶσθαι.

Μήτ' ἐπορκήσῃς, μήτ' ἀγνῶς, μήτε ἑκοντί.
Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήθ' ὧν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄπασι.
Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' ἄριστον, ἐς τ' ἔννηφιν.
Μηδ' ἐπὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι πίθεσθαι.
Μηδὲ καπηλεύειν ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον.
Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι.
Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
Μηδὲ πολυξείνῳ δαιτὸς δυσπεμφελος εἶναι.
Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν.
Μὴ καμνέμεν· τάχα γὰρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη.

Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.
Μικκύλα μὴ πτύῳ τὰ χρύσια, μακρὰ δ' βάλλει.
Μοῖρα δ' τοι ἀνθρώποισι κακὴν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλήν.

Mediocritatem obſerva. Occaſio verò in omnibus optima.
Ne me verbis quidem cole, mentem autem habe & præcordia alibi.
Nullus hominum perſuadeat, improbum virum amare.
Nunquam malum virum amicum fac ſodalem.
Neque potentiâ opta, ô Polypæda, eximius eſſe.
Nunquam ob parvam cauſam amicum virum perdideris.
Nil nimis feſtina; tempus autem in omnibus optimum.
Nullius hominum vitii videaris eſſe ſocius.
Neque te vincat lucrum, cùm turpe eſt.
Ne me doce; non id ætatis ſum, ut diſcam
Ne unquam laudes, priuſquam noveris virum clarè.
Ne mihi vir ſit linguâ amicus, ſed etiam re ipſa.
Nunquam præſentem relinquens amicum, alium quære.
Ne fraudes conſarcias, neque ſanguine manus polluas.
Ne diteſcas injuſtè, ſed ex juſtè partis vive.
Ne abjicias paupertatem; nec injuſtè judices ullam perſonam.
Ne pejeraveris, neque inſcienter, neque ſponte.
Nec injurius eſſe velis, nec injuſtè agentem ſinas.
Ne mala lucra captes: mala lucra æqualia *ſunt* damnis.
Ne verò differas inque craſtinum, inque perendinum.
Ne verò intra naves omnem ſubſtantiâ concavas ponito.
Neque fratri æqualem facito amicum.
Neque multorum hoſpes, neque nullius hoſpes dicaris.
Neque malorum ſocius, neque bonorum convitiator.
Neque publici convivii gravis-acceſſor eſto.
Neque domum faciens imperfectam relinquito.
Ne ſuperbi; ſtatim enim tibi tranſibit, ſicut ſomnium, pubertas.
Mercedem laboranti da, nec afflige pauperem.
Exiguæ quidem illi ſunt manus, ſed procul jaculatur.
Fatum profectò mortalibus malum fert, ſimul & bonum;

## N.

Ναυηγὸς ὄικτιερον, ἐπεὶ πλόϑ ὀζὺν ἄδηλϑ. φ
Νήποι ὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ε
Νῆ ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐπὶ φορτία θέϑζι
Νήπϑ ἐδὲ πόνων ἓυ εἰδὼς, ὅτ' ἀγορεύων. ο
Νόσφι μεειμικάων ἐυφρεσυώως διάγειν. θ

## Ξ.

Ξωὸς ἐνυάλιϑ χὴ τε κταμένοντα κατέκτα. ϡ

## O.

Ὅι δ' ἀγαϑοὶ παντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν. θ
Ὅι δ' ἀγαϑοὶ φάγεσι, πάλιν ϑ κακοὶ δέπεσιν.
Ὅι ἀυτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων. ε
Ὅικοι βέλτερον ἦεν, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ δυρηφι.
Ὅιη τῳ φύλλων γενεὴ, τοιήδε χὴ ἀνδρῶν. ς
Ὅιδα γὰρ ὅ, τι κακοὶ μὴ ἐπίχονται πολέμοιο. ο
Ὅι μὴ χωόμενοι, ὁι δὲ μέγα κυδιόωντες.
Ὅλβιοι ὁι φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεφάωνται. β
Ὄρφνὴ γὰρ τέτατται ϖερὶ ϑ τῦ μέλλοντϑ ἔσεδζ.
Ὅρκοι δ' ἐκ ἔπ πσὶ ϵν ἀνϑρώποισι δίκαιοι.

Ὅς δ' ἐπ' ἔουπ φέρει, ὅδ' ἀλύζεται αἶδοπα λιμὸν. ε
Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιϑε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
Ὅς κε ϑεοῖς ἐπιπείϑηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῦ. ο
Ὅς δ' ἤδη τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμϖα, ϖερ τ' ἐόντα.
Ὅπι καλὸν, φίλον ὄζι· τὸ δ' ἐ καλὸν, ἐ φίλον ὄζι. θ

Ὅ, πι

## N.

Naufragorum miſerere, quoniam navigatio incerta eſt.
Stulti, neque ſciunt, quanto plus dimidium ſit toto.
Navem parvam laudato, magnæ verò onera imponito.
Stultus, neq; laborum gnarus probè, neq; commerciorum.
Sine curis hilariter vivere.

## Z.

Communis Mars eſt, & ſæpe occidentem occidit.

## O.

Sed boni omnium modum ſciunt habere.
Boni exulant, civitatem verò mali adminiſtrant.
Sibi ipſi mala fabricatur vir alii mala fabricans.
Domi melius eſt eſſe; quoniam noxium, quod foris eſt.
Qualis eſt foliorum generatio, talis & hominum.
Scio quidem quod ignavi recedunt à pugnâ.
Alii quidem irati, alii verò valdè exultantes.
Beati qui amant, cùm æqualiter redamentur.
Caligo enim extenſa eſt ante id quod futurum eſt.
Juramenta autem non amplius fidelia inter homines ſunt.
Qui verò partis adjicit, is vitabit atram famem.
Qui namque mulieri credit, confidit is quidem furibus.
Qui diis obtemperavit, promptè ipſum audiunt.
Qui noverit quæ ſunt, quæ futura ſunt, quæ ante erant.
Quod pulchrum, amicum eſt; quod non pulchrum, non amicum eſt.

Ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ἔτι δέδοικα παθεῖν.
Ὀρθώσεις δὲ κἀλλον, ὃν μεδιεντα ἴδηαι.
Οὐδὲ τις ἀλλαξει κάκιον τῦ θλῦ παρεόντος.
Οὐθ' ὕων παύτως ἀνθάνει, ἀσ' ἀνέχων. Sub: Ζεὺς.
Οὐδεμίαν πώ, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες.
Οὐτε γὰ ἂν πόντον περάων βαθὺ λήϊον ἀμῶς.

Οὐτε κακὸς ἓυ ἀρῶν, ἓυ πόλιν ἀνπλάβοις.
Οὐδὲν ὃ ἀνθρώποισι παιρὸς κὴ μητρὸς ἄμεινον.
Οὐδὲ τῳ ἀνθρώπων παραγίγνεται ὅσα' ἐθέλησεν.

Οὐδεὶς τοι φάρμακα φίλος κὴ πιστὸς ἑταῖρος.
Οὐ χρὴ κυκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀπρεμίζειν.

Οὐτε παρεξέλθῃς Ζηνὸς νόα, ἀσ' ἀλιώσῃς.
Οὐ τοι σύμφορον ὅτι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι.
Οὐ πάσας νύκτας γίγνεται ἄβρὸς παθεῖν.
Οὐποτε δειλείη κεφαλὴ ἐυθεῖα πέφυκεν.
Οὐτε γὰ ἐκ σκάλλης ῥόδα φύεται, ἔθ' ὑάκινθος.
Οὐπις ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται ἀυτῷ.
Οὐ τι μαλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι θεὸς ἀθανάτες μαχέσασθ.
Οὐ χρὴ ποιμαίνειν, ὅ, τι μὴ ποιμαντικὸν εἶη.
Οὐδ' ἔρδειν ὅ, τι μὴ λώϊον ἢ τελέσαι.
Οὐτως ἐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.
Οὐδ' ἀγωμοσύνης, Κύρν', ἀνιηρότερον.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.
Οὐωκα τοῖς δειλοῖς ἐδεμί' ὅτι χάρις.
Οὐ ξυνετὰ θνητῆς πίστ' ἀμηχανίης.
Οὐδένα θῆν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα.
Οὐδὲ μὴν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.
Οὐτε γὰ ἂν πλέτῳ θυμὸν ὑφορέσας.
Οὐδὲν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκυράτερὸν ὅτι γυναικός.

Οὐκέτ

Quod verò fatum eſt pati, non timeo pati.
Hortaris & alium quando remiſſiorem videas.
Neque quiſquam mutabit pejus, bono præſenti.
Neque pluens omnibus placet, neque ſuſtinens.
Nullam unquam, Cyrne, boni civitatem perdiderunt viri.
Neque enim pontum ſeminans profundum ſegetem metas;
Neque malis benefaciens beneficium viciſſim accipias.
Nihil inter homines patre & matre melius.
Neque cuiquam hominum adveniunt quæcunque voluerit.
Nemo profectò exuli amicus & fidelis ſocius.
Non oportet concutere bonam vitam, ſed quietem continere.
Neque evaſeris Jovis mentem, neque irritam feceris.
Nequaquam congrua res eſt mulier juvenis viro ſeni.
Non omnes noctes contingit ſuavia pati.
Nunquam ſervile caput rectum natum eſt.
Neque enim ex Scylla roſæ naſcuntur, neque hyacinthus.
Nullus vir, amice Cyrne, compedes fabricat ſibi.
Non admodum hominibus ex animi ſententia omnia fiunt.
Non licet mortalibus adverſus immortales pugnare.
Non oportet paſcere quod non paſcendum ſit.
Neque facere quod non melius ſit perficere.
Adeò nihil ſanè erat charius aliud patriâ.
Neque inconſiderantiâ, Cyrne, *quicquam* pejus eſt.
Nullus verò hominum ipſe *per* omnia ſapiens.
Quoniam ignavis nulla eſt gratia.
Non intelligibiles *ſunt* humanæ fines invaliditatis.
Neminem inimicorum vituperabo bonum exiſtentem.
Neque item laudabo, ſi malus ſit, amicum.
Neque enim opibus animum exſaturaveris.
Nihil, Cyrne, bonâ dulcius eſt muliere.

Οὐκέτι γὰρ δυνάται τὸ τετυγμένον εἶδος ἄπυκτον.

Οὐ χωρεῖ μεγάλῳ διδαχὴ ἀδίδακτος ἀκούειν
Οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες. φ
Οὐ καλὸν ἁρμονίῃσι ἀναλυέμεν ἀνδρώποισι.
Οὐκ ἔν' ἐς ἀδὴν ὄλβον ἔχειν, ἢ χρήματ' ἀγαθά.

Οὐ πολιὴ ἄνδρωποι ζώμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπίκαιρον.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάθαλον ἄνδρα ἄπτον.

Οὐδὲν ἀνὰ καμάτῳ πέλει ἀνδράσιν ὐπερτὲς ἔργον.
Οὐ γὰρ ἔρως θεὸς ὥς, πάντ' δ' αἰδήλον ἁπάντων.

Οὗτος μὴ παιδείσθω, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. ε
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐστὶ τάδε· ποιεῖσθε καλιάς.
Οὐ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίασας ἐείσθεν. τ
Οὐ γὰρ δὴ θνητοῖς ὕβρις ἔργα πέλει. σ
Οὐ γὰρ ὅτι φάσεσι πατὴρ ζώς ἔστ' ἀρωγός. ο
Οὐ φθονέει μιῇ πολὺ κρείσσοσιν ἡλίκε αὐγαῖς. φ

Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὐχετάασθαι. ω
Οὐ τι ὑποβλητ' ὥς τε θεῶν ἐκκυδέα δῶρα.
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω.
Οὐ μὲν γὰρ τι πω ὄφιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
Οὐ χρὴ παννύχιον ὕδειν βεληφόρον ἀνδρα.

Οὐ μὴν ῥᾴτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί. σ

## Π.

Παῦροι τοι πολλῶν πρὸν ἔχουσι νόον. θ
Παύροισιν πίστως μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει.

Πᾶς

Nunquam enim quod ſemel factum eſt, infectum poteſt eſſe.
Non capit magnam eruditionem rudis audiens.
Nihil enim intelligunt qui nunquam bona didicere.
Non eſt honeſtum compagem ſolvere hominis.
Non licet in inferno opes habere, vel *eò* pecuniam afferre.
Non multum temporis vivimus homines, ſed ad tempus.
Non ſanctum *eſt* occultare improbum *virum* ne puniatur.
Nullum ſine labore eſt hominibus facile opus.
Non enim amor Deus eſt, ſed affectus perniciosiſſimus omnium.
Ille quidem optimus *eſt vir*, qui ſibi ipſi per omnia ſapit.
Non ſemper æſtas erit; facite nidos.
Non eſt fas, ô Lacon, cum luſciniis picas certare.
Non enim diu mortalibus injuriæ opera durant.
Nam ob mendacia Jupiter non feret auxilium.
Non invidet luna ſolis radiis, licet ſuis ſint longè præſtantiores.
Non eſt fas interemptis viris inſultare.
Neutiquam rejicienda ſunt deorum præclara dona.
Non eſt bonum multorum imperium; unus dominus eſto.
Non enim quicquam alicubi eſt ærumnoſius homine.
Non decet per totam noctem dormire conſiliarium virum.
Non quidem impia opera dii beati amant.
Nulla inter homines res firma manet ſemper.

## II.

Pauci ſanè è multis fidelem habent mentem.
Paucis viris fidens magnas res aggredere.

Πᾶς δὲ τ' ἀνὴρ ἀγαθὸς, Κύρνε, δίκαιός τ' ἐών.
Παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.
Πάντων μὴν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄειρον.
Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χεῖμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.
Πᾶς τις πλέσιον ἄνδρα πιεῖ, ἀπιεῖ δ' ἀπὸ νειχέων.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι.
Παύρους κηδεμόνας πρὸς ἔργοις, κὴν ἑταίρους.
Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ.
Πᾶσι δίκαια νέμειν, μήδε κείσιν ἐς χάος ἔλκειν. φ
Παρθενίλω τηρεῖν· πίσυν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας. ε
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

Πίσει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπίσιν δ' ἐσάωσα. θ
Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς, καὶ ἀπίσιαι ὤλεσαν ἄνδρας. ε
Πλέτε δ' ἀδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν. θ
Πλοῦ πλέτε παντὸς χρήματος ὀξὺ κορέσσαι.
Πλοῦτος καὶ σοφίη δυσπαῖς ἀμαχώτατον αἰεί.
Πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεσν χρήζοντι φιλάχνῳ. φ
Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα. ε
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὀπάδικη.
Πολλοί τοι πόσις καὶ βρώσις εἰσὶν ἑταῖροι. θ
Πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμια ἔστι. ο
Πολλοὶ τοι πλεῖστοι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται. θ
Πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται.
Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμὸς κόρος ὤλεσεν ἤδη.
Πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. ε
Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδμῆς μέγα γίγνεται ἄλγος. σ
Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι. θ
Πρᾶγμα δὲ τερπνότατον, εἴ πς ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Πρῶτα

Omnis vir bonus est, Cyrne, justus qui est.
Paucos sollicitos tui mali habes.
Omnium quidem non nasci hominibus optimum est.
Omnis enim coacta res molesta est.
Quilibet divitem virum colit, contemnit autem pauperem.
Omnigenæ nequitiæ inter homines sunt.
Paucos curatores fideles invenias; licèt sodales.
Paucis hominibus virtus & pulchritudo obvenit.
Omnibus justa tribue, neque judicium ad gratiam trahas.
Virginitatem custodi; fidémque in omnibus serva.
Omnia videns Jovis oculus, atque omnia intelligens.
Noxa *tam magna* est malus vicinus, quantum bonus commodum.
Fide opes perdidi, diffidentiâ autem servavi.
Credulitas pariter ac diffidentia perdidit viros.
Divitiarum autem nullus est finis certus hominibus.
Præter opes omnis rei est satietas.
Opes & sapientia mortalibus inexpugnabilis res semper.
Implens manum tuam stipem egeno eroga.
Plena quidem enim terra est malis, plenúmque mare.
Major enim plurium cura, major quoque accessio.
Multi sanè potus & cibi sunt amici.
Sæpe enim animum fallunt species.
Multa sunt invia, declivia, prærupta, obliqua.
Multi quidem divites sunt mali, boni autem pauperes.
Multis hominibus linguæ ostia non imponuntur.
Crebrò enim malum reconditum intus, melius est.
Multo sanè plures, quàm fames, satietas perdidit jam.
Sæpe sanè vincit & malus virum bonum.
Sæpéque universa civitas malum ob virum punitur.
Sæpe enim è modico dolore magnus fit morbus.
Rem verò ne amicis communica cum omnibus.
Res verò jucundissima est, quod quis amat, assequi.

Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας. φ
Πρήξας δ' ἐκ ἔφρηξα, κὴ ἐκ ἐτέλεσα τελέσας. θ
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δ' δράκων, μέσση δ' λίμαιρα. ε
Πτωχῷ δ' ἐνδὺ δίδυ, μηδ' αὖθις ἐλθέμεν εἴπης. φ

## Ρ.

Ῥᾴδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακόν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. θ

Ῥηϊδίη τοι φρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος.

## Σ.

Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει. φ
Στυγᾶν δ' ἐκ ἐθέλουσι κακοὶ, κακὰ λεγαίνοντες. θ
Σοὶ μὲν τοῦτο, θεὰ, σμικρὸν, ἐμοὶ δ' μέγα.
Σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται. φ
Σταθμὸν μὴ κρύειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκων.

Στέργετε τοὺς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε, φιλῆσθε. μ
Σοὶ σοὶ, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες. θ
Σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι. φ

## Τ.

Τερπωλὴ νικᾷ πάντα σοὶ εὐφροσύνη. θ
Τέτληκε μὲ τέτληκα φίλος, μύρμακι δ' μύρμαξ. τ
Τῆς εὐεργεσίης ἡδὲν ἀρειότερον. θ
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. ε
Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ὀποίνιον ἄθλον ἐλέσθαι; θ
Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἀπὶ κὴ σθλοῖσιν ἔχαιρες.

Τὸν

Primum cole Deum; postea verò tuos parentes.
Agens verò non egi, & non finivi finiens.
A fronte leo, ponè verò serpens, medio verò capella.
Mendico statim da, neque cras reverti jube.

P.

Facilè magis ex bono facere malum, quàm ex malo bonum.
Facilisque actio inter homines malitia.

Σ.

Honestus est amor virtutis; sed Veneris dedecus auget.
Tacere autem non volunt mali, mala garrientes.
Tibi quidem hoc, dea, parvum; mihi verò magnum.
Semina ne furare; execrabilis est quisquis abstulerit.
Lancem nè ferias in alteram partem, sed æqualem protrahe.
Diligite amantes, ut si ametis, redamemini.
Tecum, Cyrne, affecto malè, mœremus omnes.
Temperantiam exerce; obscœnis autem factis abstine.

T.

Oblectatio vincit omnia cum lætitiâ.
Cicada quidem cicadæ amica; formicæ autem formica.
Beneficentiâ nihil est melius:
Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt.
Quæ verò virtus est bibentem vini præmium reportare?
Forti sis animo, Cyrne, in malis, postquam & in bonis gaudebas.

Τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.
Τολμᾶν χρὴ τὰ διδῶσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι.
Τῷ δ' ἀγαθῷ χαλεπὴ, Κύρνε, πέλει παλάμη.
Τὸν φιλεόντ' ὀπὶ δαῦτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
Τὸν φιλεόντα φιλεῖν, καὶ τῷ μεγίστῳ μεγαίνειν.
Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ἀκὴ τόξῳ δὲ βέλεμνον.
Τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἀίσσει φορεῖται.
Τῷ ϗ καλῶς πιεῦνται θεὸς πεὶ πάντα πίθησι.
Τῶν ἀγαθῶν ἐθλὴ μὲ ὑπόκεισις, ἐθλὰ ϗ ἔργα
Τῶν ϗ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

## Υ.

Ὑιὸς τῆς βραδυπήτου, ὄνου πόνου, ὄκνου ὄνειρου.
Ὑφαμχεῖ δ' ὁ πολὺς πλήτου, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.

## Φ.

Φεῦγε μακρὰν· κακὸν ἐντὶ τὸ θηείον ὄλβιου ἔασι.
Φορτηροὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
Φράζεο· κίνδυνός τοι ὀπὶ ξυρὴ ἵσταται ἀκμῆς.

## Χ.

Χεῖρα πιεύνει δίδου, σῶσον δ' ἀπειρίσατον ἄνδρα.
Χρήματα μὲ δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν.
Χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη.
Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλου ἔχει.
Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα.

Χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίη· κόσμου δ' ἀπόλωλε.

Χρήματ'

Bonum verò oportet læta & adversa ferre.
Tolerare oportet quæ dant dii mortalibus hominibus.
Boni autem difficilis, Cyrne, est conatus.
Amicum ad convivium vocato, inimicum verò finito.
Amantem te ama, & juvantem te juva.
Arcum habet valdè exiguum; super arcu verò sagittam.
Exigua illi sagitta, at in cœlum usque fertur.
Sed benè facienti Deus omnia circumponit.
Bonorum bona quidem responsio, bonáque opera.
Malorum verò venti misera ferunt verba.

## Υ.

Filius tarditatis, asinus labor, pigrum somnium.
Inflat autem nimia opulentia, & ad contumeliam impellit.

## Φ.

Fuge procul; mala est hæc bestia; beatus eris.
Bajuli verò imperant, mali autem super bonos.
Considera; periculum sanè in novaculæ stat acie.

## Χ.

Manum lapso porrige, virúmque derelictum serva.
Divitias quidem dæmon etiam improbissimo viro dat.
Opes quidem mortalibus sunt amentia.
Opes verò hominum aliâs alius habet.
Oportet tolerare gravibus in doloribus constitutum virum.
Opes autem rapiunt vi; decor verò periit.

Opes

Χρήματ' ἔχων ἀδὴς ἔρχε(ται) εἰς ἀΐδαν.
Χρυσὸς ἄπερθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.
Χρήματα δ' ἐκ ἁρπακτὰ, δεδόσθαι πολλὸν ἀμείνω. β
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Χρήματα γ' ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων. γ
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δ' πέμπειν. δ

Χ' ὅτως ἂν δοκέωμι μετ' ἀνθρώποις δεδς εἶ). ε

Ψ.

Ψαῦσα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐπήτυμα πανθ' ἁγορεύειν. ϛ
Ψεύδορκον συγγένει θεὸς ἄβροτος, ὅστις ὀμόσσῃ.

Ω.

Ὧν σοι ἔδωκε θεὸς, τούτων χρῄζεσι παρέχειν. ϛ
Ὥπερ μὴ δυμῷ χρήσασιν νόος, αἰὲν ὀνᾶσαι. ζ

Ὡς ἐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον, οὐδὲ παρελθεῖν. η

Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει. θ
Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον. ι
Ὡς φρήσειν φρήσειφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
Ὡς ἐκ αἰνότερον, ἢ φίλτερον ἄλλο γυναικός.

Opes habens nemo venit in infernum.
Aurum excoctum exiſtens probus omnibus eris.
Opes verò non raptæ, divinitus datæ, multo meliores.
Pecunia enim anima eſt miſeris mortalibus.
Fortunas autem vivi conſumunt mortuorum.
Oportet hoſpitem præſentem diligere, volentem autem dimittere.
Et ſic poſſim videri inter homines Deus eſſe.

Ψ.

Mendacia ne dixeris, ſed omnia vera loquaris.
Perjurum odit Deus immortalis, quicunque juraverit.

Ω.

Quæ dedit tibi Deus, de his egentibus præbe.
Cui non animi libidine fortior eſt mens, ſemper in noxis eſt.
Uſque adeò non licet Jovis fallere mentem, neque præterire.
Quàm mala multa urbi iniquitas conciliat?
Ut ſemper ſimilem ducit Deus ad ſimilem.
Ut tribus tribui auxilietur, gentes gentibus.
Ut nil improbius cariúſque aliud eſt muliere.

# GEMMÆ CICERONIANÆ:

## Quarum dimidiam ferè partem, neque enim diffitebor, debes operosis illis *Georgii Frobenii* indicibus *Ciceronianis*, unde excerptæ sunt. Reliquæ ex universo *Cicerone* hinc inde collectæ nunc primùm adjectæ.

### A.

*Abdomen*, Natus abdomini.

*Abducere*, Aliquem à proposito abducere.

*Abesse*, Quid huic abest, nisi res & virtus?

Abeunt iidem qui venerant.

Abiit, excessit, erupit, evasit.

*Abire*, Ad vulgi opinionem, errores abire. Quid ad istas ineptias abis?

Abis à sole.

Accipere provinciam, conditiones, detrimentum ex re aliquâ, honores, fœnus, vel fœnora?

Ἀκεραίως, syncerè.

Acta, exacta, affecta ætas.

*Actum agere*, Præposteris utimur consiliis, & acta agimus.

Actum est de me, de pelle tuâ.

Aculeatæ literæ.

*Acutus*, Homo acutus.

Ad cætera administri.

*Adduco*, Ista me res adducebat. Illuc adduci vix possum.

Adductus

Adductus gratiâ.
Adipata dictio.
Adire in jus.
Adhamare honores.
*Adhæreſcere (pro immorari)* Ad quamcunque ſunt diſciplinam, quaſi tempeſtate delati, ad eam, tanquam ad ſaxum adhæreſcunt.
*Adhibere*, Mitto vim adhibitam ingenuis, matresfamilias violatas. Negotium alicui adhibere.
*Admiror*, In quibus hoc primum eſt in quo admiror.
Admonere ad aurem.
*Adverſus*, Intueri ſolem adverſum. Adverſus eſſe ab aliquâ re. Adverſæ cicatrices, adverſa vulnera, adverſo corpore accepta.
*Adſcribere*, Pœnam fœderibus adſcribere.
*Adnovitius*, Etiamſi ærario adnovitius erat.
Advola ad nos.
Æqui boni facere.
*Æquora camporum patentium.* In camporum patentium æquoribus habitare.
Æs, In ære alicujus eſſe. Ære alieno premi. idem Ære alieno liberari. Æs alienum contrahere. Æs alienum filii diſſolvere.
Æſtimator acerrimus.
Æſtuare.
Æſtus ingenii abripuit.
Æſtus gloriæ abſorbuit.
Affinis ſceleris.
Afflictari de rebus ſuis domeſticis.
Agere animam.
Agere cum aliquo furti. Agere cum aliquo ſyngraphis, ex literis obſignatis.
Ἀγοητεύτως, Syncerè, ſine faſcinatione.
*Agito*, Furiæ agitant, & infectantur impios.
Albus atérve fueris ignorans.
Alieniſſima à manſuetudine.
Alienus majeſtate ſuâ.
Alienum dignitatis.
*Alienus*, In Phyſicis totus alienus eſt.
Amare ſe in aliqua re.
*Amare* gravius eſt quàm *diligere*.
Ἅμα πρόσω, καὶ ὀπίσω, Simul à fronte & à tergo.
Ambroſiâ alendus.

*Amores*,

*Amores*, Esse alicui in amoribus.
Andabatam defraudare.
Angi intimis sensibus.
Animulæ quiddam restillare.
Animus cum re concidit.
Animus erat in cursu.
*Anno vertente*, Mercurii stella anno ferè vertente signiferum lustrat orbem.
Ἀνεμοφόρητα, Levia, ac ventis dissipata.
*Antiquius*, Nec quicquam habui antiquius, quàm ut Pansam statim convenirem. Nihil mihi antiquius nostrâ amicitiâ.
*Antiquissimum*, Officium est nobis antiquissimum.
Antiquus homo.
Ἄνω κάτω, Sursum deorsum.
Aperite caput.
Apollini & Æsculapio piè & castè satisfacere.
Apud me sis. Cœnavit apud me.
Ἀπερισλόγυσον, absurdum, ineptum.
Aqua illi hæret.
Aqua jugis.
*Ara & foci*, Pro aris & focis dimicare.
Arcæ confidere.
Arcæ fiducia.
Arcem facere ex cloacâ.
*Arbitrium*, Ad alicujus arbitrium & nutum vivere; totum se fingere & accommodare.
Arcem causæ invadere.
Ardor mentis ad gloriam.
Asinum literas docere.
Asinus germanus.
Assiduissimè esse cum aliquo.
Aversissimo animo ab aliquo esse.
*Averto*, O Dii immortales avertite, & detestamini, quæso, hoc omen!
Augurari alicui mortem, honorem, &c.
Aviditas legendi inexhausta.
Aureola oratio.
Auriculam mordicus auferre.
Auspicium juge.

## B.

Bacchari inter sobrios.
Brachio levi agere.
Brachio molli objurgare.
*Bucca*, In buccam quod venit.

## C.

Cadere animis, causâ, judicio.
*Cælum*, In cœlo esse, *pro eximiè laudari.*
Cætera coram agemus.
Calamistros adhibere.
*Caput*, A capite arcessere.
Capite suo discernere.
*Circumrodo*, Dudum circumrodo, quod devorandum est.
Commercium habere cum Musis.
*Committo*, Non committam posthac, ut me de negligentia epistolarum accusare possis. Non est meum committere ut negligens fuisse videar. Non committam, ut cum possim prodesse, non prosim.
*Commodum*, Sed hæc, si tibi erit commodum.
*Commodius*, Videtur commodius ad te.
Concordia conglutinata.
*Concurso*, Qui armati noctes diésque concursabant.
Confecta ætas.
*Conficere*, Sacra Cereris summâ religionis conficere.
Conficior lachrymis.
Conglutinare amicitias.
Conscindi, *pro vituperari.*
Consilium labat.
Consilium Themistocleum.
*Consociatissimus*, Pro nostrâ consociatissima voluntate.
*Consiliù*, Quod si nostris consiliis usi essemus. Hæc pro tuo consilio considera.
*Consto*, Sibi non constare.
*Constitutum*, Constitutum quod habere cum aliquo. *Quare, si quod constitutũ cum podagrâ habes, Constitutum habeo*, Idem quod, certum est mihi.
Consuetudinis æstus.
Consumere curas in aliquo.
Consumere diem in literis.
*Continent*, Hæc quæ vitam continent omnem negligenter?
*Contrahere*, Appetitus omneis contrahendi, sedandique.
Contundere animum.
Convicium alicui facere.

Cornicum

Cornicum oculos configere.
Corruere timore, risu, &c.
Χρύσεα χαλκείων, Aurea pro æneis.
*Crux*, In crucem tolli.
Crucem sibi constituere.
*Cum aliquo consentire*, Tamen hoc erat in animo, ut cum iis in rep. consentirem.

D.

*De*, Regulus de captivis commutandis Romam missus est. De alicujus consilia facere.
Debilitor lachrymis.
Decidere ex astris.
Deducere aliquem de sententiâ.
Deducere aliquem de via.
*Deferverint*, Jam ista deferverint.
*Delicia*, In deliciis habere. Pyliæ salutem dices, & Atticæ, diliciis & amoribus Tulliola, deliciolæ nostræ.
*Delinquere*, Si quid deliquero.
De maleficio confiteri.
Demittere animum.
*Depulsus*, De spe conatúque depulsus.
Devorare libros.
Devorare spe.
Deus in re aliqua. Deus in dicendo.
Dicis causâ.
*Diffusa*, O Cn: Pompeii latè longéque diffusa laus!
Differre in diem ex die.
Digitum intendere ad fontes.
Diis hominibúsque invitis.
Diis hominibúsque plaudentibus.
*Discessio*, In ejus sententiam facta est discessio.
Discessit à sese.
*Disjunctus*, Mores ejus longissimè à tanti sceleris atrocitate sunt disjuncti.
Dolorem abstergere.
*Duris temporibus*, Duris enim quondam temporibus reip: nostræ.

E.

Eblandita suffragia.
Efferuescere stomacho.
*Efflorescо*, Utilitas efflorescit ex amicitia. Ex rerum cognitione efflores-

cat,

eat, & redundet oportet oratio.
Effundere omnia quæ habemus.
Egeſtates egentiſſimorum hominum.
Elementa puerorum.
*Emano*, Vereri te arbitror, ne per nos hic ſermo tuus emanet.
Ἐν κενῷ, fruſtra.
Enucleate perſcribere.
Epulari Saliarem in modum.
Equis viris.
Ἐρμαῖον, Lucrum inſperatum.
*Evenio*, Sum precatus, ut ea res nobis fauſtè, feliciter, proſperéque eveniret.
Ex adverſus eum locum.
*Exanclare*, Cum exanclaviſſet omneis labores.
Ex ante diem Non: Jun: uſque ad prid: Kal: Sept.
Excitare fluctus in ſimpulo.
Excubare animo.
*Exhaurire*, Omnem pecuniam ex ærario exhaurire.
Exire de poteſtate.
Eximius unus.
Exiſtimationi alicujus ſervire.
Ex jure manu conſertum aliquem vocare.
Expeditè loqui.
Exculpere aliquid è quercu.
Extinguere invidiam.
Extorquere alicui pecuniam, veritatem.
Extorquere ferrum, arma alicui de manibus.
Ex vultu, & oculis, & fronte alicujus amorem percipere.

## F.

Fabula decantata.
Faces dicendi adhibere.
Famæ inſervire.
Fame ſuffocare urbem.
Familiam ducere.
Faſces ſubmittere alicui.
*Faſtidium*, Domeſticarum rerum faſtidium.
*Fatum*, Quâ quidem in re ſingulari ſum fato.
Ferreus ſcriptor.
Fideliâ de eâdem duos parietes dealbare.
*Fides, fama, res*, Ut ex fide, famâ reque meâ videbitur.
*Fiet*, Si nos premet eadem fortuna, quid miſero puero

ero fiet?
*Fit*, Verùm fit.
Flammam in ipſam venire.
*Florem*, Ipſum florem dignitatis infringere.
Fluctibus jactari.
Fluctibus pacatis uti.
Fluctus numerare.
Fœnum eſſe.
Fontes ipſi jam ſiſtunt.
Formica formicæ ſimilis.
Fors viderit.
*Fortuitu*, Ut ne — quid temerè & fortuitu, inconſideratè, negligentérque agamus.
Fortuna ut in ſecundis fluxa, ut in adverſis bona!
Fortuna fortes adjuvat.
Fortunæ committere.
Fortuna viderit.
*Fortuno*, Eos honores tibi Deos fortunare volo. Tibi patrimonium Dii fortunent.
Forum refrigeſcit à judiciis.
Fractior animo.
Fraudem facere.
Fœnum mordere.
Frequens adfui.
*Fronte an mente*, Pompeius fremit, queritur, Scauro ſtudet; ſed utrum fronte an mente dubitatur.
*Frugem*, Ad frugem bonam ſe recipere.
*Fruges*, Quantæ fruges induſtriæ ſint futuræ?
*Frugi bona*, Satis enim acutus, & permodeſtus, & bonæ frugi.
Fucum facere.
*Fugit me*, Hoc non me fugit.
Fundamentum in aqua ponere.

## G.

Gaudere in ſinu.
Gaudio triumphare.
Γέλωτα σαρδόνιον, Riſum Sardonium.
Gentium majorum, minorum.
Germaniſſimus alicui.
Gladio plumbeo jugulare.
Gloriam antiquam Atticam retinere.
Γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας, Noctuas Athenas, *ſcil. porto, mitto.*
*Gratia*, Ponere aliquem in gratiâ.
Gratias inire.
*Gravitas cœli*, Vix ſuſtineo gravitatem hujus cœli.

## H.

Habere ſibi ſuam fortunam.
Haberi numero hoſtium.
Hærere in re.
Helvari libris.
Herculeus nodus.
Hinc illæ lachrymæ.
Hirundo ærarii.
Homo cuivis tempori.
Hominem præ ſe neminem putare.
Hominem ſe præbere.
Hominis figurâ immanitatem gerere belluæ.
*Hiſcere*, Reſpondeténe ad hæc, aut omninò hiſcere audebis?
Hominum conſcientiâ remotâ.
Honeſtiſſimo loco natus.
Honorem præfari.
Horrere divinum numen.
Horror me perfudit.
Hoſpes voluntate; hoſtis neceſſitate.
Hoſtis ſempiternus.

## I.

Jacent ea ſemper, quæ apud quoſque improbantur.
Jacere mirum in modum.
Id populus curat ſcilicet.
Jejunitas bonarum artium.
*Jejuniùs*, Quis enim jejuniùs dixit inimicus?
Igniculus deſiderii.
Iidem erant, qui fuerant.
*Illiberalis*, Ab illiberali labore deterrere.
Immanitate beſtias vincere.
Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis.
Immortuæ reliquiæ.
*Impeditus*, Res domeſticæ impeditæ.
*Imparatus*, Omnia nobis imparatis agenda. Imparatus à militibus, à pecunia.
Impendio.
Impetus animi.
*Impreſſa veſtigia*, Quæ eſt enim ora, quæ ſedes, qui locus, in quo non extent hujus, cùm fortitudinis, tum verò humanitatis, tum animi, tum conſilii impreſſa veſtigia?
Imprudentibus imperatoribus.
Impulſus adoleſcentia.
Incydem eandem diem no-

étémque tundere?
Incumbere ad ſtudia?
*Incunabula*, Ad incunabula accedunt.
Indemnatus.
Indormire alicui colendo.
Indormire tempori.
Inenodabilis res.
*Inertiſſimæ ſegnitiæ*, Rudem eſſe omninò in noſtris (*Latinis*) poëtis, aut inertiſſimæ ſegnitiæ eſt, aut faſtidii delicatiſſimi.
*Infantiſſimus*, Dum cautè & expeditè loqui volunt, infantiſſimi reperiuntur.
Inficetum mendacium.
Infirmatus conſcientiâ ſcelerum, & fraudum ſuarum.
Infractio animi & demiſſio.
Ingraveſcere in dies. Cum ingraveſceret annona.
Inire gratiam ab aliquo. Inire magiſtratum. Inire rationem, conſilium.
Injurias revellere ſuperiorum.
Injuſſu meo.
*Inquinatus*, Ore, linguâ, manu, vitâ omni inquinatus.
Inſanire cum ratione.
*Inſcientiâ*, Ex inſcientiâ laborare.
Inſculptas in animo res habere.
Inſepulta ſepultura.
Inſolens rerum.
Inſolentia loci.
Inſolentia voluptatum.
*Inſtar*, Idque ſi acciderit, mortis inſtar putemus.
Intercapedinem ſcribendi facere.
Inter cæſa & porrecta.
*Internecinum*, Bellum internecinum.
Interrumpere iter amoris, officii, &c.
*Interſæptum*, Nè interſæptum ſit iis iter perpetuò ad hoc ampliſſimum præmium civitatis.
*Intimus*, In intimis alicujus eſſe.
Intervallo locorum disjungi. Interim nec ita longo intervallo ille venit. Amicitia longis intervallis interrupta. Studia longo intervallo intermiſſa revocavi.
Invidiæ ſanguinem mittere.
Invulnerati, inviolatique.
*Ironia*, Sine Ironiâ loqui.

*Jucundus*,

*Jucundius*, Nihil eſt iſto homine jucundius.
Jugulum pro ălterius capite oſtentare.
Jure tuo, & pro jure tuo.

## L.

*Labes*, Eſt enim hujus ſœculi labes quædam, & macula.
Labores acti jucundi.
Lacedæmonem λακεῖν.
Lacunam explere.
Largitio fundum non habet.
*Latebra*, Conjicere ſe in latebram.
Latibulum & perfugium doloris.
Laudem alicujus ab oblivione hominum, atque à ſilentio vindicare.
Laudi alicujus inſervire.
Ληκύθους, Ampullas; pigmenta quibus ornatior & grandior fit oratio.
Laureolam in muſtaceo quærere.
Laurus, *pro dignitate*.
Λῆροι πολλοὶ, Multæ nugæ.
*Laxus*, Ego diem ſtatuo ſatis laxam.
Levidenſe munus.
Libare laudem nomini ſuo ex alienis laboribus.
Ligurino μώμῳ ſatisfacere.
Lippitudo crebrò refricat.
Litem conteſtare.
Litterarum fulmen.
Λογοδαίδαλοι, Logodædali; artificioſi ſcil: ſermonum nullius ponderis fabricatores.
Luce noctem; nocte lucem expectare.
Lucrum ſpe devoratum.
Luculenta res. Luculentum factum. Luculentus homo, ſcriptor, autor.
*Ludibundus*, Omnia ludibundus perficies.
Ludos ab lætitiâ ad metum trajicere.
Ludos ab lætitiâ ad luctum conferre.
Ludum ſuggerere alicui.
Ludos committere.
*Luendas*, Itaque eos, non ad perficiendum ſcelus, ſed ad luendas reip: pœnas Furiæ quædam incitaverunt.
Lupus in fabulâ.
Lupus ovium cuſtos.
Luteum negotium.

Lynceus;

Lynceus, vid. Offendo.

M.

Mactare aliquem honoribus.
Macte virtute.
*Μακάρων νῆσοι*, Beatorum insulæ.
Maledictum ex trivio arripere.
Malè parta malè dilabuntur.
Malo emere, quàm rogare.
*Malùm interjectio*, Quæ malùm est ista tua audacia?
Mandata exhaurire.
Manum de tabulâ.
Martem spirare.
Marte nostro.
*Medicinam facere*, Statim ita sum levatus, ut mihi Deus aliquis medicinam feciſſe videatur.
Medius fidius.
Medullis inclusa.
*Memoria*, Post hominum memoriam. Res à nostrâ memoriâ remota.
*Mendaciunculum*, Narrationem mendaciunculis adspergere.
Meretricem in matronarum cœtum adducere.
Meridiè non lucere.
Meritissimò laudare.
*Metus*, In metu ponere.
*Micare*, Jam venæ & arteriæ micare non desinunt.
Minervâ invitâ aliquid agere.
Minervâ pingui agere.
Mirandum in modum.
Misera defensio.
Misericordia frangi.
Misericordiam alicui impertire.
*Miserius*, Hoc miserius, turpius, indignius nobis nihil fuit.
*Mitigârit*, Jam ætas omnia, jam ista dies mitigârit.
Mittere sanguinem.
*Μνημονικὸν ἁμάρτημα*, Lapsus memoriæ.
Modio pleno.
Modum statuere alicujus industriæ.
Mollitiâ animi officium deserere.
Monedulæ aurum committere.
Monstra nunciare, narrare.
More majorum. More Romano commendare.

Mores

Mores illum ſui ulciſcentur.
Mori deſiderio alicujus.
Mori novo morbo.
Mulier vetula, & multarum nuptiarum.
Multijuges litteræ.
Munite viam.
*Muſæ manſuetiores*, Referre ſe ad muſas manſuetiores.
Muſis omnibus approbantibus. Cum muſis ſe delectare. Cum muſis omnibus rationem habere.
Myſorum ultimus.

## N.

*Nævus* : Nunc, quoniam totum me, non *nævo* aliquo, aut *crepundiis*, ſed corpori omne videris vel le cognoſcere.
Naſcens laus, dignitas, virtus.
Natalitia dare.
Naturam obſignatam habere.
*Natus*, Ad agendum eſſe natos.
*Ne*, Ego id ſemper egi, ne bellis intereſſem.
Nec duces ſimus, nec agmen ducamus, faveamus tamen.
Neceſſe, *gravius quàm* oportet.
Neceſſe eſſe, *gravius quàm* Opus eſſe.
Nec ita multo poſt.
Nec ſibi, nec alteri.
Negotium perditum.
Negotium falſum.
Nervulos ſuos adhibere.
*Nervus*, Eſt tuorum nervorum.
Νῆφε, καὶ μέμνεσο ἀπισεῖν ἄρθρα ταῦτα φρενῶν. Vigilans ſis, & memineris non facilè credere; hi ſunt nervi ſapientiæ.
Nihil mihi tanti eſt; faciam quod volunt.
*Nihil ſupra*, Piſonis humanitas, virtus, amor in omnes nos tantus eſt, ut nihil ſupra poſſit.
Nodùm expedire.
*Nomen pro fama*, Oh nomen noſtri imperii.
*Nomen, pro debito, vel etiam ipſo debitore.* Sic bonum nomen. Nomen ſolvere, expedire, ſolvere. Nominum exactio.
Non aquâ, non igni pluribus

bus in locis utimur, quàm amicitiâ.
Non omnibus dormio.
Non omnibus servio.
Novum inducere morem.
Nox concubia.
Nox reipublicæ.
Nuces legere.
Nugæ, *pro levibus hominibus.*
Numeris Platonicis obscurius, *de re obscurâ.*
*Nutus*, Sive aliæ declinabunt aliæ suo nutu rectè ferentur. Nutum alicujus intueri.

## O.

*Obduruerat*, Sed nescio quomodo jam usu obduruerat & percalluerat civitatis incredibilis patientia.
Obedire tempori.
*Obfudit*, Omnium Marcellorum meum pectus obfudit memoria.
Obrussam adhibere.
*Occallere*, Angor quidem, sed jam prorsus occallui.
Occidione occidi.
Occupatione se relaxare.
Oculatior.
Odium sorbere, concoquere.
Ὀδὸς παρεργον, Obiter, præter propositum.
Oderint dum metuant.
Odorari ex aliquo.
Odorari aliquid sagaciter, diligenter.
*Offendo*, Quis est tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nusquam incurrat?
*Officina*, Si domus hæc habenda est potiùs, quàm officina nequitiæ, & diversorium flagitiorũ omnium.
Offirmatior & obstinatior in hâc re voluntas.
*Oleum & opera*, De eodem oleo & operâ exarare aliquid.
Omnia, minima, maxima.
Operam & oleum perdidit.
Opera & oleum periit.
Ὦ ἀπραγματολογίας ἀηδὸς, ô loquacitatem insuavem!
Ὦ πολλῆς ἀηθείας, oh multam animi ignaviam!
Ὦ πραγμάτων ἀσυγκλώστων, oh res, quæ con-

texi

texi non possunt! oh perturbatum rerum ordinem!

Ὀψιμαθεῖς, Serò discentes.

Oportet, & opus est hoc fieri.

Opplorare auribus alicujus.

Optatò.

*Ore*, In ore & amore aliquem semper habere.

Oscinis cantus.

Ostenta facere.

Ova ovorum, & apes apium quàm similimæ.

*Ovum*, Ad ovum famem integram afferre.

Οὐδὲν ὑγιὲς, Nihil syncerum.

## P.

Palpabo ecquonam modo possum.

Πανικὰ, Panici, sive subiti timores.

Parcere sumptu.

Παρεγχείρησις, Molitio in alieno opere.

Parere tempori.

Pares cum paribus facilè congregantur.

Παρὰ τὴν ἰσχύαν, Præter historiam, præter veritatem.

Παρὰ τὸ πρέπον, Præter decorum.

Parietinæ reipublicæ.

Πάρωρα ὀτλητέον, Tempestates ferre oportet.

Parum cauti.

*Parvi*, An verò tam parvi animi videmur omnes?

*Patrius*, Animus patrius in liberos.

Paupertas certissima est, cùm alicujus indigeas.

*Peccatum*, Sine peccato meo fiet.

Pedem conferre.

Pedem nunquam ab hoc aut illo.

Peleponnesum ipsam sustinere.

Pendere animo.

*Pensi*, Nihil pensi habet, quid agat.

Perbellè feceris, si ad nos veneris.

*Per*, Cujus, per ætatem, pater esse potuisti.

Percalluerat, *Obdurnerat*.

Pereant amici, dum unà inimici intercidant.

Perfricare os.

Perillustris.

Περὶ μικρὰ σπουδάζειν, In parvis rebus multum laborare.
Perinvitus.
Perire non posse nisi crura frangantur.
Περὶ τῶν ὅλων, De summâ rerum.
Per mihi scitum videtur.
Permirus. Peroptatò.
Persalsè.
*Pertenuis*, Spes autem salutis pertenuis ostenditur.
*Pestes, plurali numero*, pro hominibus pravis.
Φαλαρισμὸς, Phalaridis imitatio, sævitia.
Φιλαίπον συμφορὰ, querula res calamitas.
Φιλοδίκαιοι, Amatores justitiæ.
Φιλήδονοι, Amatores voluptatum.
Φιλέλληνες, Amatores Græcorum.
Φλυαρὸν, Garrulum.
Phrygem plagis fieri meliorem.
Phryges serò sapiunt.
Philosophum pictum nunquam vidisse.
Piâclum.
*Pilum*, Ne pilo minus.
Pinnas alicui incidere.
*Pistrinum*, Vivere in pistrino.
Placere sibi.
Plumâ, aut folio faciliùs moveri.
Plumbeus in physicis.
Πολυπικὸς ἀνὴρ καὶ ὄναρ, Reipt. studiosus vir ne in somnio quidem.
Portenti simile.
Post dies octo.
Post homines natos.
Postliminio recuperare.
Potiri regni, rerum.
Potiri urbem.
Præcipitata ætas.
Præcipitans sol.
Præfidens.
Præfulcire, & præmunire.
Præstare culpam, quam alius veretur.
Præsidium deserere in quo locatus est.
Præstigiæ verborum.
Præstolari alicui.
Precarius.
Prendere gubernacula reipt.
Prima ætas.
Primoribus labris attingere.
Primoribus labris degustare, & extremis, ut dicitur, digitis attingere.

*Princeps*,

*Princeps*, In principibus esse.

*Procedere honoribus*, Is processisset honoribus longiùs, nisi infirmâ atque ægrâ valetudine esset.

*Proclinatus*, Res proclinatæ.

*Profundunt*, Lachrymæ se subitò profundunt.

*Properantes*, Hæc properantes scripsimus.

Propiùs à morte abest.

Prora & puppis.

Prorsus nihil abest, quin sim miserrimus.

Prorupta audacia.

Pudatum est.

*Puerliter*, Quæ cùm res tota ficta sit puerliter.

Pulchellus.

Puer jugis.

Putare rationes cum aliquo.

Putidiusculus.

Putissimæ orationes.

## Q.

Qualisibet.

Quam quisque nôrit artem, in hâc se exerceat.

Quanti, quanti, benè emitur, quod necesse est.

Quatenus fas erit. Videndum quatenus amicitiæ tribuendum sit.

Quîcum in tenebris mices dignus.

Quîcum joca, seria, quîcum arcana, quîcum occulta omnia.

Quid si hoc melius?

Quot homines tot sententiæ.

## R.

Radices evellere.

Ranæ πηπρόβατον.

Rata & grata.

Ratio impetret, quod dies impetratura est.

Ratio mecum facit.

Reapse.

Recens nova.

*Recessérunt*, Ab æquitate, ab lege, ab institutis non recesserunt.

Recessus & solitudo.

*Reciderunt*, Quàm citò illa omnia ex lætitiâ, & voluptate ad luctum, & lachrymas reciderunt?

Recipere *gravius est*, quàm polliceri.

Refricare vulnera.

Religione obstringi.

Repens adventus, *pro repentino.*
Repuerascere.
Res acta animo virili, consilio puerili.
Res bonæ.
Resecare ad vivum.
Res & tempus poscit.
Res incipit melius ire, quàm putabam.
Res loquitur.
*Res nata*, Pro re natâ.
Res perditæ.
Respondere ad rogatum.
Restillare aliquid animulæ.
Roscius in scenâ.
Rubor exhaustus, *de eo qui se putat nihil habere, quod de existimatione perdat.*
Rubores alicui elicere.
Rudem accipere.
Rumor non firmus.
Rumores ἀδέσποτοι, *nullo scil. certo autore vagantes.*
Ruta & cæsa.

S.

Sacramento contendere.
Sacrum legere.
Sagittâ tenere.
Sal, *pro lepore.*
*Salebra*, Hærere in salebrâ.
Sales falsiores.
Salis satis.
*Salvus*, Ne sim salvus, si aliter scribo, ac sentio.
Salvo officio aliquid facere.
Sardi venales.
Sarta tecta tueri.
Sartum & tectum conservare.
Sartus & tectus *de homine quoque dicitur.*
Satiùs hîc cruditate, quàm illic fame.
Scenæ servire.
Sciens prudénsque.
Scientissimè.
Scopas dissolvere.
*Scopulus libidinis*, Ad scopulum libidinis mentem appellere.
Scrupulum abeunti.
Scurra potiùs dives, quàm pater-familiâs.
Scutum abjicere.
Scyllæum fretum æris alieni.
Secum esse, secúmque vivere.
Sedere & oscitari.
Senex maturè fias, si diu velis esse senex.
Sensus consentientes.
Sepulchra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam

riam perdam.
Seriùs potiùs, dum plenior.
*Sermo*, In ſermonem ſe dare. Sermonis vitandi cauſâ.
Sibilis conjectari. Sibilis conſcindere.
Si diis placet.
*Signum*, Quaſi ſigno dato Italia tota convenit. Sub ſigno habere.
Σκιαμαχίαι, umbratiles pugnæ ſimulachra pugnarum.
Σκυτάλην Λακωνικὴν, Scytalen Laconicam; *brevem, ſcil. epiſtolam, quales occultis, gravibuſque de rebus Lacedæmonii ad Imperatores ſuos in lorum ſcriptas mittere ſolebant.*
Solem nec occidentem unquam videre, nec orientem.
Sol è mundo excidiſſe videtur.
Solis luce clarius.
Sollicitudinem ſibi ſtruere.
Solvere portu.
*Sordes*, Nulla in re familiari ſordes.
Sortes ducere.
Spartam non deſerere.
Σπάρτην ἔλαχες, τὴν σὺ κόσμει. Spartam nactus es, hanc orna.
Spectati viri.
*Speculum*, Alicujus tanquam in ſpeculo vitam intueri.
*Spes*, In ſpe aliquid habere.
Spes evaneſcit.
Spes meliorum rerum.
Spinoſum.
Σπουδαῖον οὐδέν, ſerium nihil.
Sputalica crimina.
Stare animo.
Staterâ aurificis examinare.
Stomachus, *pro irâ.*
Stomachum habere.
Stomachum alicui facere.
Stomachum alicui movere.
Stomachum perdere. In ſtomacho ridere. Stomacho majori eſſe. Stomachi faſtidium.
Stomachoſus. Stomachoſiores literæ.
*Studere alicui*, Scauro ſtudet.
Studium alicujus rei.
Stultè bis térque.
Suada. Subarroganter.
Subciſivæ operæ.
Subciſiva tempora.
Subcontumelioſè tractare aliquem.

Subducere ſummam.
Subinſulſus.
Subiratus.
Submoleſtus.
Submoroſus.
Subringi.
Subrurpiculus.
Succeſſa alicui velle omnia.
*Sudum*, Si ſudum erit.
Summa habere omnia.
Summa ſperare.
*Summa, ſubſtant*: Ad ſummam.
Summatim perſcribere.
Summo jure agere.
Summùm: *adverb.*
*Ad ſummum*, Scies fortaſſe cras, ad ſummum perendie.
Summum jus, ſumma injuria.
Superſtitione anili obligare
Supplementum ſcribere legionibus.
Supplodere pedem in judicio.
Suppudere.
Sus docet.
Sus Minervam.
Suſcipi, *pronaſci.*
Suſpendere ſe, *proſimulare.*
Súſque déque habere.
Suum cuique pulchrum eſt.

T.

Tabellam dare.
Tabellis obſignatis cum aliquo agere.
Tabernaculum vitæ ſuæ collocare in unâ philoſophiâ.
Tabula ex naufragio.
Tanquam turbine aliquo, aut ſubitâ tempeſtate pervertere.
Tegulam nullam relinquere.
*Telum*, Cum telo eſſe, comprehendi.
Tempeſtas fert.
Tempus mutum a literis.
Tempori ſervire. Non amittere tempus.
Temporum conſilia.
*Teneor*, A fronte, à tergo, à lateribus tenetur.
Teneri cupiditatis.
Tenore uno.
*Teſtor*, Ego homines Deoſque teſtor.
Theatra tota reclamant.
Theatrum ingenii.
Tinctus literis.
Topiariam facere.
Toto pectore, atque omnibus unguibus.

Toto pectore cogitare.
Τοῦτο ὄ μυῖα ὅση; hoc verò quam vila muſca?
Τὸ μου ὄνειρον ἐιπὸ (ſupple λέγεις) Meum ſomnium mihi narras.
Trabali clavo figere.
Tradere de manu in manum.
Tralatitius.
*Tranſenna*, Iſtud quaſi per tranſennam prætereuntes ſtrictim aſpeximus.
Tricari cum aliquo.
Tricæ domeſticæ.
Triſtitiam temporum hilaritate condire.
Tropæum ſtatuere.
Trutina popularis.
Tumor rerum.
*Turbidus*, Res turbidæ.
Turpicula.

## V.

*Vacillantes literæ.* Accepi tuam epiſtolam vacillantibus literis; nec mirum, tam gravi morbo.
Valetudinis genere aliquo tentari.
Valetudini operam dare.
Ubi non ſis qui fueris, non eſt cur velis vivere.
Velis paſſis pervehi.
Velis remiſque.
Venas ac viſcera aperire.
Ventiſecundi.
Verba quid audiam, cum facta videam?
Verberare aliquē conviciis.
*Verſuram facere*, Non modò magno, ſed iniquiſſimo fœnore verſuram facere.
Verſurā ſolvere.
*Vibrans*, Erat incitata & vibrans, tum etiam accurata & polita oratio.
Vigiliam alteri tradere.
Vim afferre ſenſibus.
Viperam venenatam, ac peſtiferam in ſinu, atque in deliciis habere.
Vir eo robore, iis radicibus.
Virgulâ divinâ ſuppeditari.
*Virilis pars*, Pro virili parte.
Viris equiſque.
Vir planè vir.
*Viſcera*, In viſceribus alicui hærere.
Vita fert.
Vitio ſuo perire.
Vivere humaniter.
Vivere in diem.
Vivere in literis.
*Vivum*, De vivo reſecare.
Vivus & videns.

Ulcus

Ulcus est, quicquid horum attigeris.
Ultima expectare.
Ultro citóque verba habere.
Umbracula.
Umbra τῶ κρεμμύου.
Umbram suam timere.
Umbras timere.
Uncum impingere.
Unguem transversum.
Unguis in ulcere.
Voluntarius amicus mulieris, non necessitudine aliquâ, sed ficto officio, simulatâque sedulitate conjunctus.
Volutari in omni dedecore.
Vorare literas.
Vota dissolvere.
Voti causâ.
Ὑφαπλικὸς, plus quàm Atticus.
Ὑπλωέμιος, inanis & futilis, sub vento expositus.

Urge, insta, perfice.
Urinari.
Urna absolvit.
*Usque eò*, Quod Amerinis usque eò visum fuerit indignum, ut fletus gemitúsque totâ urbe fieret.
Usura menstrua.
Usura solida.
*Usus, pro opus.* Si usus fuerit.
Usus flectet, dies leniet, ætas mitigabit.
Ὕστερον πρότερον, ordine præpostero.
*Vulneratio*, Famæ vulneratio.
Vultum & orationem accommodare ad tempus.
Vultuosus.

## X.

Ξυνὰς ἐνυάλιος, Communis Mars.

*FINIS.*